

האיש מרדכי הולך וגדל

תשורה משמחת הנישואין של
הרה"ת ברוך וזוגתו מ' דור פנינה שיחיו

רחמים

כ"א אדר ראשון, ה'תשע"ט
כפר חב"ד, ארה"ק

פתח דבר

לזכרון טוב, ליום כלולת צאצאינו החתן התמים מ' ברוך שי' עם ב"ג הכלה המהוללה מ' דור פנינה תחי', הגנו בזה לכבד את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק, בתשורה מיוחדת, על יסוד המנהג שהונהג בחתונת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (לפני תשעים שנה), ונתפשט בתפוצות אנ"ש ובעיקר בתקופה האחרונה.

.

בתוך ה"תשורה":

(א) "דבר מלכות" - משיחותיו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בהתוועדויות חג הפורים תשד"מ-ה, אודות הגזירה האיומה ותיקון החוק האומלל "מיהו יהודי".

(ב) יומנים מיוחדים מחגיגת חג הפורים במחיצת כ"ק אדמו"ר שליט"א בשנים תש"ג - תשנ"ג. באדיבות "המכון להפצת תורתו של משיח".

(ג) יומן מיוחד בפרסום ראשון ובו תיאור נפלא מהתוועדות חג הפורים תשכ"ו. התוועדות זו הייתה רוויה רצף גילויים מיוחדים, עד לסיומה, בה עמד כ"ק אד"ש מה"מ וחילק במשך שעות לכל מבקש ברכות וכוס "לחיים" בבחינת "כל הפושט יד נתנים לו". כמתואר בהרחבה בתוך היומן שהובא בפנים. יומן זה מובא כאן ככתבו וכלשונו. אותו כתב ר' מאיר שי' הארליג שנכח בשעתו בבית חיינו - 770 בית משיח, ועבר שינויי עריכה קלים ומתבקשים. באדיבות מערכת rebbe drive ותודתינו נתונה להם.

כהנ"ל נערך ע"י אח החתן הת' חיים דוד שיחי' רחמים.

בטוחים אנו שע"י קובץ זה, המחזק את ההתקשרות למלכנו נשיאנו כ"ק

.....
אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, נזכה תיכף ומיד ממש לקיום היעוד "מהרה .
ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול
כלה" בהתגלותו המלאה והמושלמת, שאז תהי' שלימות הנישואין בין כנסת
ישראל והקב"ה, ונראה בגלוי כיצד "הללו את ה' כל גוים שבחוהו כל האומים כי
גבר עלינו חסדו ואמת ה' לעולם הללוי-ה", ואזי נכריז כולנו יחדיו לפני מלכנו
משיחנו את ההכרזה הנצחית:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

משפחות רחמים-הרפז

ימות המשיח,

כ"א אדר ראשון, ה'תשע"ט,

כפר חב"ד, ארה"ק

שנת השבעים לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מיהו יהודי? שנולד לאם יהודי וגר שהתגייר כהלכה!

”האם אמנם עלולה גזירה כזו לגרום שאפילו יהודי א’ בלבד
”יחליף את המטבע...”... בגלל איזו ”כתובת” שמתנוססת על
קרנו של ”שור”... - דבר הכי מופרך! . . זהו אחד הביטויים
אותם זעק כ”ק אדמו”ר שליט”א מלך המשיח אודות הגזירה
האיומה בנושא תיקון החוק ”מיהו יהודי”. הבאנו כאן ב’ חלקים
מהתוועדויות בחג הפורים בשנים תשד”מ-ה, בנושא כאוב זה.

פיסת נייר

... בהמשך להמוזכר לעיל (סכ"ג) מדברי רבותינו נשיאינו שבמגילה נקראים ישראל בשם "יהודים" - הרי כאן המקום להזכיר עוה"פ ע"ד ביטול הגזירה האיזמה שבחוק "מיהו יהודי".

בעצם, הרי זו שטות הכי גדולה, טיפשות גמורה שאין כמותה, והיפך שכל הבריא לגמרי - שיעלה בדעתו של מישהו שעיי"ז שמאן-דהו נותן לגוי פיסת נייר שכתוב בה שהוא יהודי, אזי נעשה "יהודי" !

חבל שצריכים בכלל לחזור ולדבר על-יך, ולהכריז שאין אנו טפשים לחשוב שתתכן מציאות של גר שנתגייר שלא ע"פ הלכה.

אבל לדאבוננו, התאספו להם יהודים הטוענים שהם מדברים בשם שלש מליון יהודים, כן ירבו, הנמצאים בארץ הקודש, והחליטו על אותו חוק מחפיר, שכאשר אדם משיג בחוץ-לארץ פיסת נייר שהוא יהודי, אזי בבואו להיכנס לארץ הקודש - "ארץ אשר גוי' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה" - ינפיקו לו תעודת נייר ב"אותיות מרובעות" בשם כלל ישראל שהוא "יהודי".

גם אותו גוי יודע - מה שאותם טפשים אינם יודעים - שבשעה שגוי

אינו רוצה להיות יהודי אסור לכופו להתגייר, ובודאי שאסור לרמות אותו ואת כל הדורות הבאים לאחריו, ע"י עדות התעודה שהונפקה ב"אותיות מרובעות" בשם כלל ישראל המעידה על "יהדותו", כביכול!

ואעפ"כ, לא מתביישים להכריז על "חוק" שהוא שקר גדול וגלוי לעיני כל העמים - שדי בכך שיכתב על פיסת נייר שאדם זה הוא "יהודי", מבלי להתחשב כלל בסמכותו של כותב ה"נייר", העיקר שנייר זה נכתב בחוץ לארץ... ומבלי להתחשב בדעתו של הגוי המכריז בפירוש שאביו גוי, ואמו גוי, ומוסיף שגם בשבתו בארץ הקודש ימשיך להתנהג כגוי, ויחנך את ילדיו כגויים לכל דברי...

ואעפ"כ, לא מתביישים להכריז על "חוק" שהוא שקר גדול וגלוי לעיני כל העמים - שדי בכך שיכתב על פיסת נייר שאדם זה הוא "יהודי", מבלי להתחשב כלל בסמכותו של כותב ה"נייר", העיקר שנייר זה נכתב בחוץ לארץ...

בחובה גזירה זו, האם אמנם
עלולה גזירה כזו לגרום
שאפילו יהודי א' בלבד
"יחליף את המטבע" ... בגלל
איזו "כתובת" שמתנוססת
על קרנו של "שור" ... - דבר
הכי מופרך!

"מקולקלים שבאומות" אינם עושים
כך!

אין אף "פרלמנט" בעולם שיצביע
2+2=5! יתירה מזו: עצם העלאת נושא
כזה לדיון - תיחשב בזיון הכי גדול
ו"סטירת לחי" לכל ה"פרלמנט"!

אפילו ה"מקולקלים" לא מתנהגים כך!...

להיותו דבר שאין בו ממש - הרי זה
בהתאם לדרישת דת פלונית.

רק במקום אחד ויחיד, היוצא מן
הכלל, קיבלו "חוק" באופן אחר:
הפקיד היושב על הגבול קיבל פקודה
מ"שר" פלוני, שכאשר אדם נכנס
לגבולות הארץ ומציג פיסת נייר
שנאמר בה שהוא יהודי - אסור לחקור
אותו היכן וכיצד קיבל "נייר" זה, מיהו
כותב הנייר, מהי סמכותו וכו' מותר לו
רק לשאול האם יש בידו נייר כל שהוא
בקשר לזהותו, ואם לאו - האם רצונו
שירשמוהו כ"יהודי"!...

לא מדובר כאן על דרישה להתנהג
בהתאם ליחודו של עם ישראל מכל
העמים, אשר למרות היותו "מפוזר
ומפורד בין העמים", הנהגתו היא
באופן ש"דתיים שונות מכל עם";
מדובר אודות דבר הנהוג ומקובל בכל
הדתות שבעולם!...

לה. נמצאים אנו בימי הפורים,
הקשורים בדברי חז"ל עם חנוכה, שכן,
בשניהם מסרו יהודים את נפשם על

ישנו אבל "פרלמנט" אחד היוצא מן
הכלל - דוקא ה"פרלמנט" שהתכנס
בירושלים עיר הקודש, סמוך לירושלים
העתיקה, הוא זה שהעלה לדיון שאלה
כזו, והחליט ברוב קולות על חוק שהוא
היפך השכל הבריאי!

חוק זה התקבל אמנם ע"י כאלו
השייכים ל"עם חכם ונבון" ... אבל,
התורה גילתה כבר שגם אצל יהודי
עלולה להכנס "רוח שטות", כדרשת
חז"ל עה"פ "כי תשטה אשתו": "אין
אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס
בו רוח שטות", היינו, שכל עבירה
על דעת הבורא, ח"ו, באה כתוצאה
מזה ש"נכנס בו רוח שטות", ועאכו"כ
בענין האמור, שהוא היפך שכל הבריאי
אפילו אצל "מקולקלים שבאומות":

לא קיימת שום "דת" בעולם
שסכים לרשום מישהו כ"חבר"
הממשיך ל"דת" זו ללא שיעשה איזה
מעשה המתאים לדרישת הדת, אם
זו "התזת מים" ... או ענין אחר, שגם

עניני יהדות.

איתא בגמרא ובמדרשי חז"ל שהיוונים [ביחד עם ה"מתייוונים" משמחו להתפס על כך] דרשו ותבעו מבנ"י "כתבו לכם על קרן השור שאין לכם חלק באלקי ישראל!" הם לא דרשו שיעשו מכך "חוק", כל דרישתם לא היתה אלא שיקחו "שור" ויכתבו על קרנו ("קרן השור"), חלק הטפל שבו, ש"אין לכם חלק באלקי ישראל".

מובן ופשוט שלא יעלה בדעתו של אף א' ש"עייז שיסתובב "שור" שעל קרנו תהי' כתובת הנ"ל, עלול הדבר לפעול חלישות באמונתו של יהודי! הכל יודעים שכתובת זו לא נעשתה אלא מן השפה ולחוץ, מפני ההכרח של "מלכות יון הרשעה", מבלי כל קשר להנהגה בפועל ח"ו, במעשה או דבור ועאכו"כ במחשבה.

ואעפ"כ, כאשר "מלכות יון הרשעה" דרשה דבר זה - מסרו יהודים את נפשם שלא לעשות כן, וזאת - מבלי להכנס ל"חשבונות" מהי גודל הסכנה שטומנת בחובה גזירה זו, האם אמנם עלולה גזירה כזו לגרום שאפילו יהודי א' בלבד "יחליף את המטבע"... בגלל איזו "כתובת" שמתנוססת על קרנו של "שור" - דבר הכי מופרך!

אם כך התנהגו יהודים ביחס לגזירת "מלכות יון הרשעה" שדרשה "כתבו לכם על קרן השור שאין לכם חלק באלקי ישראל" - נקל לשער את

חומר הגזירה שבחוק "מיהו יהודי", החמורה "שבעתיים" מגזירת "מלכות יון הרשעה":

(א) לא מדובר כאן על "כתובת" מסויימת שתנוסס לה על קרנו של שור שסופו לשחיטה... כי אם על קבלת "חוק" רשמי, שתוכנו - אי-הכרה ואי-התחשבות ב"הלכה" שניתנה מאלקי ישראל, "אין לכם חלק באלקי ישראל", רחמנא ליצולן!

(ב) לא מדובר כאן על הכרזה בעלמא שאינה גוררת בעקבותי הנהגה בפועל ברוח הכרזה זו [בדוגמת דרישתם של היוונים שבודאי לא היתה גורמת לחלישות באמונה אפילו אצל יהודי א' בלבד] - שגם זו חמורה ביותר (שלכן מסרו יהודים את נפשם על זה), ובפרט כאשר הדבר מתקבל במסגרת "חוק רשמי" - כי אם על מקרים רבים ביותר של רישום גוים כיהודים, עם כל ההשלכות לגבי הדורות הבאים!... וכאמור, אין זו השערה בלבד, שעלולים

השאלה היא רק במדת מהירות הדבר !
 וכך הולך הדבר ונמשך זה 14 שנה...
 בימים אלו, ימי חודש אדר, מלאו לחוק
 אומלל זה 14 שנה... ועדיין ממשיכים
 להתווכח אם יש צורך לתקן את החוק!
 ישנם כאלו שאצלם הדבר הוא באופן
 של "שוגג"; ישנם כאלו שאצלם הדבר
 אמנם באופן של "מזיד", אבל אעפ"כ,
 אינם "מתעקשים" על זה; וישנם כאלו
שמוסרים את נפשם כדי ש.. לא יתקנו
 חוק מחפיר זה!...

שלוש מליון יהודים

לו. אלו שקיבלו חוק זה מתימרים
 לדבר, כביכול, בשם שלש מליון
 היהודים הדרים בארץ הקודש, אבל,
 מובן ופשוט עד כמה "מגוחך" הדבר:

לא זו בלבד ש-120 האנשים
 המשתתפים בהצבעה אינם מביעים
 את דעתם של האנשים השייכים
 למפלגותיהם, אלא יתירה מזו - הם
 אינם מביעים אפילו את דעתם
 האישית!...

אין זה "סוד" שהחלטות המתקבלות
 שם אינן תלויות ברצונם ודעתם
 האישית של 120 האנשים, כי אם
 ברצונם ודעתם של מנהיגי המפלגות,
 ואילו לשאר חברי המפלגה - אין כל
 דעה בהנהגת המפלגה! בראש כל
 מפלגה עומדים אנשים ספורים,
 4-5 בלבד, ולפעמים - פחות מזה...

להיות מקרים כאלו, שהרי ישנם הרבה
 מקרים שבהם יודעים בבירור את כל
 הפרטים, שמו וכתובת מגוריו בארץ
 ישראל!

אמנם, גם לפני שהתקבל "חוק" זה,
 היתה בארץ הקודש, לפני כשלושים
 שנה, מושבה בשם "בנימינה", שבו גרו
 גויים גרמנים, בני הגזע שממנו יצא
 היטלר ימ"ש! ושם היו **עשרות** שקיבלו
 תעודות שהם "יהודים". בשעתו
 חששו לפרסם זאת מפני סיבות שונות
 ומשונות, ולאחר מכן השתיקו את
 הענין ו"מרחו" אותו וכו', עד שלבסוף
 התגלה הדבר! אמנם, בעידודו של חוק
 זה רבו מקרים אלו **ביותר!**

וכאמור לעיל, גם אם הדבר הי' נשאר
 על גבי הנייר בלבד, הרי זה חמור

באין ערוך מ"כתבו לכם על קרן
 השור", מכיון שהדבר מתקבל כ"חוק
 רשמי", אך שבעתיים חמור הדבר
 כאשר ישנם מקרים רבים בפועל!

(ג) והעיקר - שלא מדובר אודות
 דרישה של "מלכות יון הרשעה",
 כפי שהי' בימים ההם, כאשר יהודים
 לא היו "בעלייהבית", ועל כך הלכו
 במסירות נפש!... שהרי בימינו אלו
 מתקבל "חוק" זה ע"י **יהודים**, רחמנא
 ליצלן!... בשם כל 120 חברי הכנסת,
 ביניהם - יהודים דתיים... וגם אלו
 שקוראים לעצמם בשם "קומוניסטים"
 - הרי כאו"א "מושבע ועומד מהר
 סיני", וסוכ"ס "לא ידח ממנו נדח",

ובהתאם להחלטת ראשי
המפלגות - הולכים 120
האנשים להצבעה כ"צאן
לטבח יובל"... אך ורק
מפני ה"ציות" וה"משמעת"
המפלגתית

ב"אותיות מרובעות" בשם המפלגה
כולה!

כל מפלגה נפלה בידי אותם אנשים
ספורים, מנהיגי מפלגה, שתפקידם
ושליחותם - כך חושב כל אחד מהם
- לדאוג להצלחת המפלגה בכך שישגי
"כסאות" נוספים...

אם לפני עשרות שנים תפס מקום
אצל מנהיגי המפלגה איזה שהוא
"אידיאל", או עכ"פ מה שנרשם
ב"מצע הבחירות"... - הרי בעשר
השנים האחרונות מכרו את הכל
תמורת "כבוד" או "כסף", ובעיקר -
כדי להגיע לשלטון, ואם לא לשלטון
ממש - להשיג לכל הפחות עוד כמה
"כסאות", או עכ"פ "כסא" אחד...

אלו שדגלו בשם ה"סוציאליזם"
- מכרו מכבר את כל הקשור
ל"סוציאליזם" ובלבד להגיע לשלטון.
אלו שדגלו ב"לאומיות" - מכרו מכבר
את כל העניינים והאינטרסים הקשורים
עם "לאומיות", כדי לנסות להגיע
לשלטון (עד כמה שהדבר עולה בידם).
ואלו הדוגלים - או דגלו בעבר - בשם

והם **כופים את דעתם** על שאר חברי
המפלגה בכל הקשור ל"הצבעות", אם
להצביע באופן כך או באופן אחר.

יתר על כן: מנהיגי המפלגות עצמם
אינם קובעים את החלטתם בהתאם
לשיטה בה "דוגלת" מפלגה זו, כי אם
ע"פ "חשבונם האישי" ובהתאם לרווח
הצפוי - לדעתם - עבור המפלגה ע"י
הצבעה זו או אחרת, אם רווח שיביא
להשגת השלטון, או עכ"פ רווח
בהשגת "כסאות" נוספים עבור חברי
המפלגה!... שברוב הפעמים אין זה
אלא "רווח" מדומה בלבד, שהרי לא
ניתן להרויח שום ענין אנושי מדבר
הבנוי על שקר גדול גמור ומוחלט
וגלוי, כהצבעה על חוק "מיהו יהודי"!

ובהתאם להחלטת ראשי המפלגות -
הולכים 120 האנשים להצבעה כ"צאן
לטבח יובל"... אך ורק מפני ה"ציות"
וה"משמעת" המפלגתית, אך אף אחד
מהמצביעים אינו מעוניין בתוכן נושא
ההצבעה לכשעצמו!

"כסאות נוספים"

כך הם פני הדברים בכל המפלגות
- ממפלגת הקומוניסטים ועד למפלגה
הנקראת "דתית" -! לא הרבנים וגדולי
התורה הם בעלי הדעה, כי אם אלו
שמינו את עצמם למנהיגי המפלגה,
הם ה"פוסקים" לפי מה שמשתלם
להם, ועל פיהם ישק כל דבר בנוגע
להצבעה, כשלאחר מכן מפרסמים זאת

הרי למרבה הצער, נוכחו הכל לדעת שבשביל ה"כסא" מוכנים הם למכור כל דבר השייך ל"דת ישראל", החל מ"חייטוטי שכבי", והמשכו - כנוגע ל"חיים": רישום גויים כיהודים, שינשאו אח"כ לבני ובנות ישראל, כך שיהי זה "מעוות לא יוכל לתקן" במשך כל הדורות! הן בנוגע ל"הפלות". הן בנוגע ל"כשרות", נישואין, שמירת שבת וכו' וכו'! את הכל "מוכרים" כדי לקבל.. עוד קצת כסף, והעיקר - להחזיק ב"כסא" הסמוך ל"צלחת" שממנה מחלקים את ה"כסף"...

לז. הדבר חמור עוד יותר - כאשר נציגי "מפלגה דתית" מנסים ליצור את התדמית שהם עושים זאת "לשם שמים", ובמילא יש בכך משום "קידוש השם"...

לו יהי כדבריהם שהשתדלותם לשבת בסמוך ל"קצרת-הכסף" אינה אלא מתוך כוונה ומטרה אחת ויחידה העומדת לנגד עיניהם - להשיג סכומי כסף עבור הישיבות הקדושות, הרי גם אז אסור להמשיך לשבת ב"כסא" תוך כדי מתן "גושפקא דתית" לכל החוקים שהם נגד "דת ישראל", ולכל לראש - שלא להצביע עבור תיקון חוק "מיהו יהודי", ויתר על כן - לעשות כל מיני "תעלולים" (מאחורי הקלעים) כדי למנוע יצירת "רוב" לביטול "גזירת מיהו יהודי"!

אפשר להשיג "כספים" גם כאשר

"דת ישראל", מכרו מכבר את כל רווחי הדת האמיתיים, וזאת - תמורת "כסף"... או קבלת "משרות" עבור בניהם וחתניהם... ואין כאן המקום להאריך בדבר המבהיל...

בכל האמור אין משום "לשון הרע" - מכיון שהדברים ידועים ומפורסמים לכל, "מנער ועד זקן וטף ונשים"! וממון שנמצאים בימי הפורים - לא יגרם נזק לאף א' מהם, כתוצאה מהדיבור אודות ענינים אלו בגלוי!

כל אחת מהמפלגות היתה יכולה "למכור" את ה"אידיאל" שלמענו לוחמת היא, כביכול. ובמילא - "סוציאליסטים" מכרו את ה"סוציאליזם", "קומוניסטים" - את ה"קומוניזם", "לאומיים" - את ה"לאומיות", וה"דתיים" - את ... ה"דת"!... ההבדל הוא רק במה התבטא "נזיד העדשים"...

- חלילה להשוות "סוציאליזם" ל"דת ישראל", רחמנא ליצלן, ובפרט ע"פ מה שקראנו זה עתה במגילה: "דתיהם שונות מכל עם"! - המדובר אינו אלא אודות אלו שדוגלים, כביכול, בשם "דת ישראל", ובחיים הפרטיים מתנהגים הם כ"דתיים", ואעפ"כ, תמורת כסף או כבוד "מוכרים" הם את ה"דת" כמו שעושים חבריהם בשאר המפלגות!...

אם הי' מקום לחשוב שהרדיפה אחרי ה"כסא" היא מתוך מטרה לפעול ולהשיג משהו לטובת "דת ישראל" -

ואעפ"כ, משתדלים עד כדי מסירת נפש שכל זה ייעשה ע"י "יהודי דתי" בחייו הפרטיים, העושה זאת בשם דת ישראל, ובשם רבנים ראשי ישיבות ואדמו"רים, וכך הולך הדבר ונמשך זמן רב, מאז שבתו סמוך ל"קערת-הכסף", ואין פוצה פה ומצפצף!!

ובלבד - להמשיך ולשבת סמוך לאותו שולחן שעליו נצבת "קערת-הכסף", כך שהכסף לכנסיות יעבור דוקא דרכו!

אין שום נפק"מ מהו גודל הסכום שמעבירים ל"כנסיות", אפילו אם המדובר בפרוטה אחת בלבד, שקל אחד בלבד, שתמורתו נותנים אלף שקלים עבור ישיבה - שהרי פס"ד ברור שענין של ע"ז אינו בטל, ועאכו"כ כאשר הסכום המועבר ל"כנסיות" מסתכם במאות אלפי דולר, לא "שקלים"... עד שכבר לא יודעים מי מקבל סכום גדול יותר - הכנסיות או (להבדיל) הישיבות!...

וכמו כן אין שום נפק"מ כיצד מתבצעת העברת הכספים, מיד ליד או ע"י שליח - שהרי "אין שליח לדבר עבירה!"

ואעפ"כ, משתדלים עד כדי מסירת

לא יושבים על "קערת-הכסף"... ההצמדות ל"קערת-הכסף" אינה אלא, איפוא, כדי שהם יוכלו להיות "מחלקי הכסף", לחלק "שוחד" לאלו שיחניפו להם, ולהפעיל "לחץ" על אחרים שאם יפרסמו את דעתם על הצורך לבטל את גזירת מיהו יהודי - אזי "ידאגו" הם שלא יועברו כספים לישיבה שהוא עומד בראשה... דברים כאלו הם מעשים בכל יום... ורחמנא ליצלן - ישנם ראשיישיבות ש"איום" זה פעל עליהם!...

מאותה "קערת-הכסף" שהוא עומד בראשה - מחלקים כספים עבור כנסיות של נוצרים, ענין של עבודה-זרה לכל הדעות, שגם ב"נח אסור בה!... ואעפ"כ, נלחמים עד כדי מסירת נפש, ש"כסא" זה, המעניק בעלות על התפקיד של חלוקת הכספים, לא יצא ח"ו מידיו של "יהודי דתי" המדבר בשמם של רבנים ראשי ישיבות ואדמו"רים, ויעבור לידי "גוי" היושב בכנסת, או, לפחות, ליהודי (להבדיל) האומר שאצלו אין כל נפק"מ בין דת זו או אחרת!

יהודי דתי הדוגל בשם "דת ישראל" - מוסר את נפשו כדי לשלוט על "קערת-הכסף", כך שהוא יהי זה שדרכו יעברו כספים עבור "כנסיות"... להשגת מטרה זו - הכל כדאי! לדבר דברי שקר, לשון הרע, וכל הדברים השייכים לזה, וכיוצא בהם, הכל כדאי,

שהוא זה שעיקב את המכתב (בעצמו או ע"י מישוהו); אבל העובדה שישנו מכתב כזה - אינה דבר חשאי, יודעים מכך כמה וכמה - הן מי שחתם על המכתב, הן מקבל המכתב, והן מי שהלך ומסר לפלוני בן פלוני שישנו מכתב כזה.

ואעפ"כ, עושים את כל המאמצים שלא לאפשר בשום אופן את פירסום המכתב, שהכל ידעו שאותו רב ופוסק בישראל שהביע את דעתו **כמה וכמה פעמים**, בעל-פה ובכתב, שיש לעשות את כל המאמצים לתקן את חוק "מיהו יהודי", אחוז בדעתו גם עתה, בשנת תשמ"ד ואינו חושש לחזור ולומר זאת פעם נוספת, למרות שישנם ארבעה אנשים בארץ ישראל שהדבר עלול "להזיק" להם בכך שיחסרו להם מספר "שקלים" עבור חינוך הכשר...!

אוי ואבוי ל"חינוך" שכזה כאשר התלמידים יודעים מה "מוכרים" אותם נציגים מחלקי הכספים עבור ה"זכות" לשבת סמוך ל"קצרת-הכסף", ולחלק את הכסף - חלק עבור "עבודה זרה", חלק עבור "שוחד", וחלק קטן - עבור הישיבות (להבדיל)...! נקל גם לשער כיצד יתייחסו התלמידים לראשי הישיבה ומנהלי - בידעם שהם לוקחים "כספים" כאלו שניתנו כדי.. שישתקו ולא יתבעו את תיקון חוק "מיהו יהודי"...! כדי שיעשו את כל ה"תעלולים" למנוע יצירת "רוב"

נפש שכל זה ייעשה ע"י "יהודי דתי" בחייו הפרטיים, העושה זאת בשם דת ישראל, ובשם רבנים ראשי ישיבות ואדמו"רים, וכך הולך הדבר ונמשך זמן רב, מאז שבתו סמוך ל"קצרת-הכסף", ואין פוצה פה ומצפצף!!

מתנהגים כאילו שלא יודעים מכל זה או כאילו שהדבר אינו קיים כלל, העיקר שהדבר אינו נעשה על ידו, ו"אני את נפשי הצלתי". - כיצד יכולים לשתוק על זה בה בשעה שיהודי הנ"ל מכריז שהוא מדבר בשם כלל ישראל, בשם רבנים וראשי ישיבות בארץ הקודש ובהוץ לארץ, והכל יודעים שאם אמת נכון הדבר - הרי אין שליח לדבר עבירה... ואעפ"כ, אין פוצה פה ומצפצף!

כאשר מחלקים כספים עבור עניני "נצרות" - שוב אין פלא בכך שעושים את הכל כדי למנוע את תיקון חוק "מיהו יהודי"...!!

עד כדי כך מגיעים הדברים - שכאשר רב זקן ומכובד, "פוסק בישראל", חותם על מכתב הקורא להצביע ולפעול לתיקון חוק "מיהו יהודי", בא "יהודי דתי" (בחייו הפרטיים) ומצוה להעלים את המכתב, לא לשלחו ולא לפרסמו, מתוך פחד שמא מכתב זה יפעול משהו...! לא היתה כזאת לעולמים...!!

אמנם הוא עשה זאת "בחשאי" - בצוותו שאף א' לא יעז לגלות ח"ו

והיזק הכי גדול, רחמנא ליצלן, לא רק לבנ"י אלא גם לאומות העולם!

וכשם שבימים ההם הי' הענין ד"ונהפוך הוא", "והחודש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב" - כמו כן יהי' בימינו אלו, כך שברגע כמימרא ממש יהי' "דבר ה' זו הלכה" באופן גלוי ובתוקף הכי גדול,

ומ"דבר הוי' זו הלכה" נבוא תיכף ומיד ל"דבר ה' זה הקץ" - גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו. (מהתועדות פורים תשד"מ)

...

כליה בשונאיהם של ישראל

כז. ומכאן הוראה - לענין הכי מבהיל. הגזירה האיומה המעמידה בסכנה את כל המשכו של עם ישראל - "זוכם לא יסוף מזרעם".

בודאי מבינים בלאה"כ שכוונתי לגזירה האיומה ד"מיהו יהודי", אמנם כדי שלא להשאיר שום ספק בזה, הנני מדגיש זאת בפירוש, ובפרט שלדאבוננו יש עוד ענינים כאלו שהם סכנה לעם ישראל כולו.

ומתעכבים עתה במיוחד על הגזירה ד"מיהו יהודי". מאחר שבימים אלו נתמלאו חמש עשרה שנה שעושים כלי' ר"ל ב"שונאיהם של ישראל"!

לביטול גזירת "מיהו יהודי", כולל - לשלוח פקודות "מעבר לים" להעלים מכתב של גדול בישראל שתובע שוב ושוב לעשות את הכל כדי לבטל גזירה איומה זו!...

התורה אומרת שאין לדבר אפילו בגנות בעל-חי, ועאכו"כ - מין המדבר, ועאכו"כ - יהודי שבחיו הפרטיים שומר תומ"צ; אבל ביחד עם זה - אי אפשר לעבור לסדר היום כאשר נעשים דברים חמורים כאלו. ובפרט במצב ש"אין פוצה פה ומצפצף"

לח. ויה"ר אשר בעמדנו בימי הפורים יקויים מ"ש במגילה "כי נפל פחד מרדכי עליהם" - פחדו של מרדכי, שתלמידיו קיימים גם בדורנו זה, רבנים מוסמכים, רבנים שמקיימים את הציווי "לא תגורו מפני איש" - אפילו מיהודי, ואפילו מ"יהודי דתי" בחייו הפרטים, אפילו מיהודי שאומר שבאם יצאו בקריאה לבטל את חוק "מיהו יהודי" ידאג שלא יתנו כסף לישיבה שלו!

ובפרט כאשר נמצאים ב"עת רצון" וזמן מסוגל למילוי רצונם של מרדכי היהודי ואסתר המלכה, וכן נשי ובנות ישראל שמסרו נפשם בזמן "מלכות יון הרשעה" נגד הגזירה ד"כתבו לכם על קרן השור כו", וכמו כן אלו המוסרים נפשם בימינו אלה שלא יבטלו ח"ו את המחיצה וההבדלה שבין ישראל לעמים, דבר הטומן בחובו סכנת מוות

הם לא מסרו נפשם מחמת חשבון שעייז יבואו בני לעבוד עבודה זרה ר"ל

– האם בשביל שאיש אחד חקק על קרן שורו המתרוצץ בשדה "אין לבם חלק באלקי ישראל" יעבוד מישהו ע"ז?!!... –

אלא מצד עצם העדן של חקיקת דבר כזה (גם אם הוא רק על קרן שורו, והוא בעצמו הולך אח"כ לישון...), "שאינ לו חלק באלקי ישראל" – מיד בשמעם זאת ("ווען זיי האָבן דאָס דערהערט"), מסרו נפשם. ללא כל חשבון!

וכן בעניננו: גם לפני חמש עשרה שנה, שלא היו ידועות התוצאות בפועל מגזירה זו, הנה על עצם חקיקת חוק זה – שתוכנו: "אין לו חלק בדבר ה' זו הלכה" – מחוייבים למסור נפשו.

מי לקח אחריות

ועאכו"כ לאחרי שכבר עברו חמש עשרה שנה ורואים התוצאות בפועל.

ומה עושים בפועל? מפלפלים האם השתדלות זו תצליח או לא, או – אם זו לשון מתאימה וכו'... בה בשעה שיודעים שהתוצאה היחידה מכל הפלפולים הללו היא – שכך נמשך והולך הדבר כאשר כבר לא הי' לו שום תירוץ על אי-התעסקותו בתיקון החוק –

הכריז: היות שדרוש לו זמן להתבונן

– באמת, אין הזמן דימי הפורים מתאים כלל לדבר דיבורים שאינם בכבודם של ישראל – שכן, אפילו בענינים ד"ארור המן" צריכים לפעול "עד דלא ידע"... – אבל כוונתי כדברים אלו היא רק בצד הטוב בשביל התועלת שתצמח מהם (ע"ד מחז"ל בנוגע לדי' כוסות שמצטרפים (רק) לטובה ולא לרעה) – אילו היו עוסקים באמת בביטול גזירה זו בודאי היו מצליחים בזה, אבל לא זו בלבד שאין משתדלים בביטול הגזירה, אלא נותנים "הכשרים" לגזירה זו! ומי הם הממציאים הכשרים אלו? – רבנים! מלבישים זה ב"ידידענע זופיצע", מסלפים דברים, וטוענים שלא לזה התכוונתי. מציאות הדברים היא באופן אחר וכו', כך שאין הענין מבהיל כל כך...

וככה מתמשך הדבר – חמש עשרה שנה שמחריבים את העם היהודי!

אין זה ענין של "השערות" בלבד, כי אם מציאות בפועל, ההולכת ומתפשטת במשך חמש עשרה שנה, שעוקרים נפשות חיות מהעם היהודי ע"י גיור שלא כהלכה!

האמת היא, שעל עצם חקיקת חוק זה – גם אם לא היו שום תוצאות בפועל – חייבים למסור נפשו.

וכמסופר בחז"ל, שבנ"י מסרו נפשם על גזירת היוונים "כתבו לכם על קרן השור שאין לכם חלק באלקי ישראל".

הפוסקים" יש כאן... ובמילא – טוען הוא – מה לי ולצרה הזאת?! למה להכניס "ראש קר ובריא למים רותחים" ("אָ קאַלטע געזונטע קאַפּ אין הייסע וואַסער")...

לא צריכים להכניס א"ע בזה – כבר נמצאים בתוך הענין! שכן, מעת מ"ת הותחל ענין ה"ערבות" ומאז זוהי פעולה נמשכת עד היום הזה, ככל מקום ובכל זמן; ביכלתו של אדם רק להעלים עין מזה או להצדיק א"ע בזה שהוא עסוק בענינים אחרים – אבל כשיבוא יהודי שבנו או בתו התחתנו ר"ל עם אינו-יהודי בגלל חוק "מיהו יהודי" – הרי הוא ערב לזה! וכי יוכל לומר "ידינו לא שפכו את הדם הזה"?! ובנוגע לפועל – מה שעבר עבר והרי זה חשבון בינו לבין קונו, אבל מכאן ולהבא עליו להתעסק בתיקון החוק בזריזות הכי גדולה, כי בכל יום ויום שחולף ועובר מתוספים עוד גרים שנתגיירו שלא כהלכה ר"ל. ויתכן שהשתדלותו עם "שטורעם" עוד הלילה המנע גיור שלא כהלכה מחר בבוקר.

וגם אם זהו רק בגדר ספק או ספקי-ספיקא – ואפילו אלף ספיקות – הרי בענין של פיקוח נפשות (ובענינו, דבר הנוגע לבניו ובני ביתו) והמשכם עד סוף כל הדורות – "זוכרם לא יסוף מזרעם" מחוייבים להשתדל בזה אפילו אם יש לו בזה אלף ספיקות.

באיזה אופן אפשר לתקן החוק, אשר ע"כ יש לדחות הצעת תיקון החוק לאחר זמן...

– ארבע עשרה שנה מאז שחקקו חוק זה ועדיין לא הי' לו זמן להתבונן בו!

הוא לקח על עצמו את האחריות על ענין זה (כפי הנראה לא התכונן על מה קבל אחריות), וכשבאה הזדמנות לתקן את החוק נפל על המצאה כזו. ומכריז עלי' בגלוי, ואין פוצה פה ומצפצף!

הלא כל יום ויום שדוחים תיקון החוק, מתקיים עוד גיור שלא כהלכה ר"ל,

ולא רק אחד כ"א רבים! וזהו בהוספה על עצם הדבר של חקיקת חוק כזה המכריז "אין לכם חלק באלקי ישראל" (כנ"ל)!

– אין הפירוש שדברי מגיעים אליהם, והם מתבוננים בהם ומוצאים יפעם לדחות אותם – מלכתחילה אין הדברים מגיעים אליהם, כי הם עסוקים בענינים צדדיים אחרים – אמנם ענינים חשובים וטובים, אבל לגבי ענין של "אין לכם חלק באלקי ישראל", "דבר ה' זו הלכה" – הרי הם ענינים צדדיים ("אָ זייטיקער ענין")!

ואין להאריך בדבר המבהיל.

כזו ישנם כאלו הנמצאים בריחוק מקום, ואין הם יודעים פרטי הדברים, ומשום כך חושבים ש"מחלוקת

עולה על דעת מישהו. שיש איזה קשר בין משתה אחשוורוש "בשינה שלש למלכו" - שבה צוה "לעשות כרצון איש ואיש", מרדכי והמן - עם פגישתו של מרדכי עם המן כמה שנים לאח"ז; והאנשים שחיו בימים ההם אמנם לא עמדו על קשר הדברים

ובאה המגילה וגילתה לנו, שהכל סיפור אחד: הקב"ה הזמין מראש את המלך אחשוורוש שיעשה משתה שבו יצווה לעשות "כרצון איש ואיש", שעי"ז נוצר הקשר בין מרדכי והמן, וזה הכין את הדרך להמשך הסיפור בין מרדכי והמן; שגם סוף סוף שבית המן ינתן לאסתר, "ותשם אסתר את מרדכי על בית המן".

כט. ומזה - הוראה נפלאה לכל אחד ואחד:

בודאי שכל יהודי מאמין באמונה שלימה אשד "מה' מצעדי גבר כוננו". וזה שעסק פרנסתו מביאו לידי היכרות עם יהודים שונים או להבדיל אינם-יהודים - אם מפני שעובד כמשרה ממשלתית או שמצר מסחרו מוכרח לנסוע למקומות שונים כו' - אינו באקראי ח"ו. כ"א הוא בהשגחה פרטית מאת הקב"ה מסבב הסיבות.

ויתירה מזו - מבאר הבעש"ט - שצריך למצוא בזה הוראה בעבודתו לקונו ("אני נבראתי לשמש את קוני"). שכל דבר שאדם רואה או שומע יש בזה לימוד **עבורו** (היינו, לא רק שיש

כח. בענין זה ישנה עוד הוראה מיוחדת מסיפור המגילה, והיא:

איתא בגמרא ש"תוקפו של נס" מתחיל מ"בלילה ההוא נדדה שנת המלך", ומ"מ נפסק הדין בשו"ע שמחויבים במקרא **כל** המגילה. מתחילתה ועד סופה.

ונשאלת השאלה: תוכן קריאת המגילה הוא - זכירת הנס. מדוע איפוא, לא מתחילים לקרות מ"בלילה ההוא". שמשם מתחיל "תוקפו של נס"?

לכל היותר הי' מתאים להתחיל הקריאה מסיפור הדברים שבין מרדכי והמן שגרמו לגזירת המן. ובהמשך לזה - הסיפור איך נתבטלה הגזירה.

אבל למאי נפק"מ הסיפור ד"ויהי בימי אחשוורוש" - שהי' מלך גוי בשם אחשוורוש - ולפי דיעה אחת בגמרא מלך טפש הי'... - שמלך "מהודו ועד כוש", ובפרט שזה הי' כו"כ שנים לפני גזירת המן?

ויתירה מזו: בסיפור זה **מתחילים** קריאת המגילה (למרות שאין להפסיק בין אמירת ברכה "על מקרא מגילה" לקריאת המגילה בפועל).

ומזה גופא הוכחה, שגם סיפור זה הוא חלק בלתי נפרד מסיפור הנס. וזה גופא מגלה לנו המגילה - שכל המסופר בה הרי הוא **המשך אחד**.

כלומר: לולא סיפור המגילה לא הי'

בזה לימוד כללי בעבודת ה', כ"א הוראה פרטית עבורו – דאָס מיינט מען אים".

ובזה מוסיפה המגילה הוראה נפלאה – שכל ימי חייו של אדם הרי הם המשך ארוך של "סיפור אחד", ויתכן, שזה שהקב"ה זימן לו להכיר את פב"פ מלפני הרבה שנים, הנה כל מטרת פגישה זו היתה רק בשביל התועלת שתצמח על ידו כו"כ שנים לאח"י!

ל. וכן הוא בעניננו – ההשתדלות בביטול חוק "מיהו יהודי":

ביטולה של גזירה זו תלוי (במדה מרובה) בידי רבנים מסויימים, שכבר באי בשנים ויש להם תלמידים שהסמיכום לרבנות; ועל התלמידים הללו החוב להשפיע על רבותיהם לפעול בביטול החוק.

אמת נכון הדבר שכבר עברו הרבה שנים מאז שלמדו בישיבה פלונית וקבלו "סמיכה" לרבנות מאת פב"פ – ולמאי נפק"מ עובדה זו היום? ב"ה יש לו "רבנות" טובה ויפה (א' גוטע שיינע רבנות) ולמשרתו הנוכחית כבר אין שום נפק"מ ממי קיבל "סמיכה" לפני חמש עשרה שנה...

מלמדת אותנו המגילה, שאין הדבר כך. אין שום דבר בעולם שהוא "מקרה נקרה" ובכל דבר יש תועלת ב"נבראתי לשמש את קוניי", ובענין שנוגע בהוה עתה.

ובעניננו – העובדה שקיבל סמיכה מפב"פ לפני הרבה שנים יש לנצלה בשביל ענין שהזמן גרמא עתה, להשפיע עליו לפעול לביטול חוק "מיהו יהודי". ביכולתו לנצל זה על עוד ענינים – אבל במצבנו עתה עליו לנצלו על הדבר העומד על הפרק בהוה.

לנצל באופן נכון

וזהו ההשגחה הפרטית בדבר זה: לולא ה"י מקבל סמיכה ממנו לא היתה לו שום דריסת רגל אליו, ומה גם לומר לו דברי מוסר (והלה לא יקבל מאתו דברי מוסר); ודוקא משום כך שקיבל ממנו "סמיכה" הרי בידו להשפיע עליו.

בודאי שהגישה צריכה להיות באופן של "ימין מקרבת" ובאופן של כבוד כו' – בתחילה עליו להודות לו על כך שעל ידו יש לו משרה פלונית, הנותנת לו את פרנסתו ופרנסת בני ביתו בגשמיות, ואת היכולת לפעול

להשמיט העיקר ח"ו – התביעה (בלשון של כבוד, אבל – בכל התוקף): "מדוע הנכם שותקים"!

הוראה לפועל

וזהו המענה לאלו החושבים וטוענים שאין בידם לפעול מאומה להיותם נמצאים בריחוק מקום –

עליהם לדעת, אשר זה גופא שנודעו להם הדברים ע"י העתונות היא הוכחה ברורה שביכלתם לפעול בזה (כי אם לא הי' בזה שום נפק"מ בעבודתו לקונו, לא היו מודיעים לו את זה), אלא שצריך למצוא את הדרכים המתאימות כו'.

כולל ג"כ, הדרך האמורה (לאלו המתאימים) - להשפיע על רבותיו שקיבל מהם "סמיכה", שיעשו "דעם גרעסטן שטורעם" אודות ביטול חוק "מיהו יהודי",

שלאמיתו של דבר, עד כמה שיגדל ה"שטורעם" – לא יהי' זה בערך לגודל **הסכנה, הצרה והחורבנות** שכבר נעשו ע"י חוק זה!

(מהתוועדות פורים תשמ"ה)

בהחזקת והפצת היהדות -

אמנם לאחוי הקדמה זו עליו לעוררו אודות הדבר שנתחדש עתה בעולם, אם ענין חיובי שצריכים לחזקו, או (להיפך) ענין שלילי שיש למונעו ולבטלו, ואשר בידי רבו לעשות "שטורעם" בזה

וכמובן גם דיבורים אלו צריכים להיות בנוסח של כבוד; כיון שיתכן שאין רבו מתמצא בנעשה ברשות הרבים, או שמגיעות אליו רק ידיעות מקוטעות כך שלא ידועים לו פרטי הדברים – על כן ברצונו לעורר תשומת לבו אודות גזירה איומה, שהיא כגזירת המן, ההורסת את העם היהודי; והיא גזירה "אשר קרהו" – היא פוגעת בפועל ביהודים הנמצאים במקום פלוני. אמנם היהודים והם אינם צועקים על כך – אבל, אדרבה: זה עצמו מוסיף עוד יותר בחומר הדבר, שעד כדי כך הגיעו הדברים, שאינם מרגישים אפילו בגודל ההרס שבזה!

ולסיים דבריו ב"המעשה הוא העיקר" – היתכן שהוא שותק?!

הוא מוכרח אמנם לדבר אל רבו בנוסח של כבוד, כמבואר בהלכות כיבוד רבו – אבל האם משום כך עליו

יומנים מחג הפורים
במחיצת כ"ק אדמו"ר שליט"א
בשנים תש"נ - תשנ"ג

יומן אירועי פורים תש"נ אצל כ"ק אדמו"ר שליט"א

• מוצאי שבת קודש - ליל חג פורים •

לקראת תפילת מעריב, התמלא 770 באנשים שבאו לשמוע את המגילה במחיצת כ"ק אדמו"ר שליט"א.

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס בשעה 7:05, מלווה בשירה אדירה של "ויהי בימי אחרשוש", כשבידו השמאלית הק' הסידור והמגילה בנרתיק של כסף - "א מלכות'דיקן ציור". על הבימה היו שני סטנדרים א' ליד השני (על הסטנדר החדש שעמד קרוב לקיר הי' מדף מיוחד - רחב מאוד, יותר ממטר - עבור המגילה, ומעליו היתה מנורה דלוקה להאיר). כשעלה כ"ק אדמו"ר שליט"א על הבימה, הסתובב ועודד כרגיל במאור פנים, ואז הניח את המגילה והסידור על הסטנדר שעליו מתפלל!

כ"ק אדמו"ר שליט"א האריך מעט יותר מהרגיל בתפילת שמו"ע?

מיד לאחר קדיש שלם דפדף בסידור לברכות המגילה, ובאמצע הוציא מהסידור את המאמר ד"ה "כל ישראל" (המונח שם מאז שיצא בליל ט' אדר) והניחו לפני הסידור. אח"כ לקח את נרתיק המגילה והוציא את המגילה, סידר את המגילה כרגיל (כשפורסה לשלושה חלקים) והניחה על הסטנדר שליד הקיר. כל זה נמשך כמה דקות, ובמשך זמן זה רחש בשפתיו הק'.

מיד כשהבעל-קורא התחיל את הברכות, לקח כ"ק אדמו"ר שליט"א את הסידור מהסטנדר הרגיל והניחו לימין המגילה (את המאמר השאיר בסטנדר הרגיל), כשאומר את הברכות ביחד עם הבעל-קורא. את המגילה קרא כ"ק אדמו"ר שליט"א ביחד עם הבעל-קורא כרגיל.

(1) לפי א' היומנים, בעת התפילה היתה המגילה מונחת על הסטנדר השני, הרחב.
(2) בא' היומנים נרשם: ולהעיר שבהתוועדות השבת דיבר כ"ק אדמו"ר שליט"א על כך שפורים חל השנה ביום ראשון וקשור לראש השנה וכו', ולהעיר עוד שגם בליל י"ט כסלו - ר"ה לחסידות - ש.ו. האריך כ"ק אדמו"ר שליט"א בשמו"ע (ראה לעיל ח"ב ע' 376).

את המגילה החלו לקרוא בשעה 7:15. בד"כ כל משך הזמן שהילדים בתחילת הקריאה עמד כ"ק אדמו"ר שליט"א זקוף, באמצע הי' שונה ואח"כ נשען על הסטנדר כמו בתפילה.

הרעישו; בד"כ הי' זה 11 עד 13 פעמים, ולפעמים גם 20 עד 23 ואפילו 28 פעמים

את הפסוקים "איש יהודי" ו"מרדכי יצא" וכיו"ב, אמר עם הקהל ולא עם הבעל-קורא.

בעת אמירת "המן" עם תואר הכה ברגלו (בחלק הקדמי של כף הרגל, כשהעקב נשאר על הרצפה), בד"כ כל משך הזמן שהילדים הרעישו; בד"כ הי' זה 11 עד 13 פעמים, ולפעמים גם 20 עד 23 ואפילו 28 פעמים. גם ב"המן" סתם הכה ברגלו ברוב הפעמים (אך לא בכולן), ובאופן כללי הכה ברגלו השמאלית ומפעם לפעם ברגלו הימנית, ובא' הפעמים (ב"המן" עם תואר) הכה גם בימין וגם בשמאל, ובא' הפעמים (ב"המן" בלי תואר) הרים לגמרי את רגלו הק' והכה.

בעת אמירת "אגרת" בשתי הפעמים, נענע את המגילה בידו השמאלית: בפעם הראשונה ג"פ, ובפעם השני' ו"פ.

לאחר קריאת המגילה (בשעה 7:55) אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א את הברכה "הרב את ריבנו" ביחד עם הבעל-קורא וכן אמר "שושנת יעקב", ואח"כ גלגל את המגילה והכניסה לנרתיקה והניחה על הסטנדר. במשך זמן זה אמר לבינתיים "ויהי נועם", כשמביט לפרקים על המגילה ולפרקים בסידור.

"לעלינו" ניגש עם הסידור - כשפניו קצת לעבר הקהל - לסטנדר הרגיל והניח את המאמר בחזרה בתוך הסידור³, ובקדישים האחרונים העביר גם את המגילה לסטנדר התפילה.

אחרי הבדלה והכרזת הגבאי אודות התוועדות וסיום הלכות שבועות ברמב"ם, יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א כשהסידור והמגילה בידו הק' ועודד בידו את השירה. חלק מהקהל החל לרקוד, והרבה מהתמימים ואנ"ש נסעו לערוך מסיבות פורים, קריאת המגילה ולשמח יהודים.

משך זמן אח"כ הודיעו מהמזכירות שמחר, יום פורים, יחלק כ"ק אדמו"ר שליט"א דולרים כרגיל בכל יום ראשון⁴.

מאוחר יותר התקיימה חגיגת סיום הלכות שבועות ברמב"ם, וכן סעודת פורים

(3) לפי א' היומנים הניחו בתוך הסידור לפני שאמר את הברכות.

(4) דלא כבשנת תשמ"ז (ראה יומן פורים תשמ"ז).

והתוועדות חסידית שנמשכה לתוך הלילה.

הלילה לפני חצות יצא לאור שיחת יום ה', י"א אדר - תענית אסתר מוקדם, מוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א.

• יום ראשון, י"ד אדר - חג פורים •

לשחרית נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א בשעה 10:05 כשאוחז בידו השמאלית את הסידור, התהילים והמגילה, ובידו הימנית עודד את שירת הקהל. את המגילה הניח על הסטנדר הרחב.

כשהלך לעלות לקריאת התורה (שהיתה בבימה הגדולה כבשבת), סימן הילד הקטן של שארף שי' (שהי' מחופש למרדכי הצדיק) בידו לשלום לכ"ק אדמו"ר שליט"א, וכ"ק אדמו"ר שליט"א סימן בחזרה והמשיך ללכת לבימה.

כשחזר אחרי הגבהה, הי' השולחן של ה"ריבוע" סגור (בדרך שנכנס לתפילה). מיד פתחו (הזיזו) אותו, ונפלו ספרים שהיו על גבו, וכ"ק אדמו"ר שליט"א נעצר והמתין עד שהרימו את הספרים ואז המשיך בדרכו.

את המגילה החלו לקרוא בשעה 10:45 לערך. אופן קריאת המגילה הי' כמו בלילה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א נשען על הסטנדר (כמו אתמול בסיום הקריאה).

בפסוק "ויסר המלך גוי ויתנה להמן" החלו הילדים להרעיש כבר במילה "ויתנה", וכ"ק אדמו"ר שליט"א היכה ג"כ עד שהפסיקו, ואח"כ כשהמשיך הבעל-קורא "להמן בן המדתא וגוי" הכה כ"ק אדמו"ר שליט"א שוב.

לאחר קריאת המגילה (בשעה 11:30), גלל כ"ק אדמו"ר שליט"א את המגילה עוד לפני שסיים את הברכות (שלא כבלילה), ובאמצע נעצר, הביט בסידור (הבעל-קורא בירך את הברכה) ושוב המשיך לגלול, ואח"כ נעצר שוב (כשהמגילה חצי מגולגלת) והביט בסידור עד סיום "שושנת יעקב", ואח"כ סיים לגלול.

הכנסת המגילה לנרתיקה ארכה קצת זמן; כ"ק אדמו"ר שליט"א ניסה להכניסה אך זה לא נכנס, וכ"ק אדמו"ר שליט"א הידק קצת את המגילה כדי שתוכל להיכנס אך המקום עדיין הי' צר מלהכיל. רק בפעם השלישית (אחרי שפתח שוב חלק מהמגילה וגלגל תוך כדי שמהדק) - נכנסה, אם כי באומץ, וסגרה עם המכסה (וגם כאן לקח מספר שניות עד שנסגר), ורק אח"כ הביט בסידור וסיים לומר את הברכות.

כשהחזירו את הס"ת לארון הקודש אחרי קריאת המגילה, לא פנה כ"ק אדמו"ר

הכנסת המגילה לנרתיקה ארכה קצת זמן; כ"ק אדמו"ר שליט"א ניסה להכניסה אך זה לא נכנס, וכ"ק אדמו"ר שליט"א הידק קצת את המגילה כדי שתוכל להיכנס אך המקום עדיין הי' צר מלהכיל. רק בפעם השלישית (אחרי שפתח שוב חלק מהמגילה וגלגל תוך כדי שמהדק) - נכנסה, אם כי באומץ, וסגרה עם המכסה (וגם כאן לקח מספר שניות עד שנסגר), ורק אח"כ הביט בסידור וסיים לומר את הברכות.

שליט"א כלל לכיוון הס"ת (שלא כרגיל), ובשעת מעשה סידר את רצועת התפילין של יד (פתח את הרצועה עד המרפק והניח שוב תוך כדי שמהדק)⁵.

בקדישים האחרונים העביר את המגילה לסטנדר התפילה, והניחה בין הסידור לתהילים.

התפילה הסתיימה בשעה 11:45 לערך.

כעבור משך זמן אחרי התפילה, נכנסו אל הקודש פנימה כמה מאנ"ש (ביניהם ר' משה שי' גרונר) המקבלים מכ"ק אדמו"ר שליט"א "מתנות לאביונים" ע"מ לחלק זאת בו ביום, וכ"ק אדמו"ר שליט"א איחל להם: **"חג הפסח כשר ושמח"**.

כמו"כ מסר כ"ק אדמו"ר שליט"א את ה"משלוח מנות" (הכולל אוזן המן, תפוז ובקבוק משקה גדול) כרגיל ע"י הריל"ג עבור הכהן (ר' מרדכי שי' ריבקין), הלוי (ר' שמואל דוד שי' רייטשיק) והישראל (הרחמ"א שי' חדקוב).

בשעה 12:20 החלה חלוקת הדולרים והסתיימה כעבור זמן קצר יחסית - בשעה 1:15 (הרבה לא ידעו שיש חלוקה).

משך זמן אחרי חלוקת הדולרים קיבלו חתן וכלה ברכה לשידוך, ובהוספה על המענה כתב כ"ק אדמו"ר שליט"א שמצו"ב 2 מטבעות (של "ניקעל") לכ"א משניהם עבור "מתנות לאביונים", וכן הוסיף: **"חגה"פ כשר ושמח"**.

לתפילת מנחה נכנס בשעה 3:25, כשמעודד בחזק את שירת הקהל (שהיתה בשמחה רבה) "ויהי בימי אחשורוש". הכינו את הסטנדר לשיחה, אבל בסיום התפילה הכריזו על מעריב בשעה 6:45 וכ"ק אדמו"ר שליט"א פנה לעבר המדרגות. הקהל כבר התאסף לשמיעת שיחה, ומיד פילסו מעבר. כ"ק אדמו"ר

(5) לפי א' היומנים תחילה סידר את הרצועה, אח"כ העביר את הסידור לסטנדר התפילה ואמר "אשרי" ו"ובא לציון", ואח"כ הכניסו את הס"ת להיכל (ולא הסתובב להסתכל).

תשורה משמחת הנישואין של ברוך ודור פנינה שיחיו רחמים • 27

שליט"א נעצר לכמה שניות עד שהורידו ילד א' שעמד על המדרגות, ואח"כ ירד מהבימה ויצא מביהכ"נ כשמעודד את שירת הניגון של "ויהי בימי אחשורוש".

אחרי תפילת מנחה עמד בג"ע התחתון ר' יהודה ליב שי' ביסטריצקי (הנותן "משלוח מנות" לכ"ק אדמו"ר שליט"א בכל שנה) עם א' מבני משפחתו, וכ"ק אדמו"ר שליט"א הורה להם להיכנס אל הקודש פנימה. הם נכנסו וכ"ק אדמו"ר שליט"א הורה להם להניח את ה"משלוח מנות", ואמר להם במאור פנים: "ברכה והצלחה".

הנ"ל אמר לכ"ק אדמו"ר שליט"א שלפני חמישים שנה, בפורים ה'ש"ת, זכה שאביו הביאו אל כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ בפעם הראשונה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א בירכו: "זיכער זאָלסט זוכה זיין אַריינגייען צו אַ סאָך יחידות ביז הונדערט און צוואַנציג; אַ סאָך נחת פון קינדער און קינדי'ס קינדער"⁶.

אח"כ הורה כ"ק אדמו"ר שליט"א למסור את ה"משלוח מנות" שבחרו הק' (שכו"כ שלחו במשך היום ונכנס לכ"ק אדמו"ר שליט"א, או שמסרו לכ"ק אדמו"ר שליט"א בעת חלוקת הדולרים, וכללו: חלות, עוגות, פירות, דברי מתיקה כסוכריות, שוקולד וכו', כל מיני סוגי משקה ועוד) לכל המוסדות שבשכונה ("אהלי תורה", הישיבה המרכזית, "בית רבקה" וכו'), והורה ע"י הריל"ג: "מיזאָל הנאה האָבן פון דעם נאָך אין די סעודה"⁷ (זהו חידוש של שנה זו).

כ"ק אדמו"ר שליט"א לא נסע לביתו לעריכת סעודת פורים (כבשנה שעברה), וכנראה ערכה בחדרו הק'.

לקראת השעה 6:45 החל להתאסף קהל גדול לתפילת ערבית כשהם "מבוסמים" מסעודת פורים, והחלו בריקודים סוערים. ב-770 הדליקו רמקולים שהשמיעו את קול הצהלה מחוץ ל-770, כך שהשירה נשמעה למרחקים. כל מי שנכנס ל-770 נסחף לריקודים, שהיו ממש כמו בשמח"ת בהקפות.

לתפילת מעריב נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א בשעה 6:50 לערך. בכניסתו עודד בידו הק' את שירת מארש נפוליון (שהקהל שר בשמחה בלתי רגילה) בחוזק רב, ובעלותו לבימה הסתובב לקהל כרגיל ועודד בידו 5 פעמים בדרכו לסטנדר.

כשניגש לסטנדר והניח את הסידור, המשיך לעודד בידו השמאלית הק' כמה פעמים כשמביט לשמאלו, אח"כ פתח את סידורו ודפדף למקום תפילת מעריב

(6) = "בודאי תזכה להיכנס להרבה יחידות[יו]ת עד 120; הרבה נחת מהילדים והנכדים".

(7) = "שיהנו מזה עוד בסעודה". לפי א' היומנים סיים: "נאָך אין סעודת פורים" [= "עוד

בסעודת פורים"].

כשממשיך להכות על הסטנדר. כשגמר לפתוח, החל לפתע לעודד בתנועות סיבוביות גדולות, חזקות ומהירות כו"כ פעמים למשך זמן תוך כדי שמסתובב קצת לכיוון ילדי שארף ולכיוון הקהל, ואח"כ המשיך לעודד מעט בהכאות על הסטנדר. בזמן העידודים האירו פניו הק' מאוד (היו מאוד "אויפגעלייגט"), והקהל רקד ברגעים אלו בכל כחו בבחי' "וליהודים היתה אורה ושמחה".

בסיום התפילה ניגנו "אל תירא" ו"אך צדיקים", וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד בידו השמאלית הק' על הסטנדר. בניגון של "אך צדיקים" עודד בחוזק רב, והמשיכו "כי אלקים יושיע ציון" וחזרו על הניגון פעמיים.

בתחילת קדיש בתרא ניגש כ"ק אדמו"ר שליט"א לסטנדר השני, ופתח בשיחת קודש שארכה 37 וחצי דקות.

בשיחה דיבר על הפסוק "נקהלו היהודים גוי", דעל אף הריבוי דבני ישראל הרי הם למעלה מכל ענין המספר, וקישר זאת עם הקביעות דפורים ביום ראשון בשבוע שבו "הי' הקב"ה יחיד בעולמו", ובפרט ב"שנת ניסים". אח"כ דיבר (בהמשך להמדובר בש"ק) אודות ההוראה מ"מגרגרו בראש הזית".

בחלק השני של השיחה דיבר על פתיחת המגילה דוקא ב"ויהי בימי אחשורוש", המרמז על מי "שאחרית וראשית שלו", והאריך בביאור ההוראה מזה בעבודת האדם. בין הדברים הורה להמשיך עכשיו בהתוועדות וסעודה של פורים, עם נטילת ידים (עוד הפעם - כי כבר בירכו ברכת המזון).

לקראת סיום השיחה הזכיר אודות שנה זו שהיא שנת החמישים (תש"נ), **"ובפרט אויכעט דער שנת החמישים באַ חסידים, כמדובר לעיל, וואָס קומט לאחרי שנת הארבעים"**.⁸

אחרי השיחה ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א מהבימה, וחילק לכא"א שטר א' של דולר לצדקה. בעת החלוקה הי' כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתרוממות הרוח ("אויפגעלייגט"), וחייך לכו"כ ובפרט לילדים (שעברו מחופשים).

ילד קטן נתן לכ"ק אדמו"ר שליט"א "משלוח מנות" (בשקית נייר עם ידיות), וכ"ק אדמו"ר שליט"א חייך חיוך רחב ולקח את המשלוח (בידיות) והניחו בצד. כשעבר ר' שלמה שי' קונין, פנה אליו כ"ק אדמו"ר שליט"א אחר שהחל ללכת והניף לו בידו הק' בחוזק. בעת שעברו הנשים אמר להן: **"ברכה והצלחה"**.

(8) = "ובפרט גם שנת החמישים אצל חסידים, כמדובר לעיל, הבא לאחרי שנת הארבעים".
(9) לפי א' היומנים אמר כן לכל אחד לקראת סיום החלוקה.

תשורה משמחת הנישואין של ברוך ודור פנינה שיחיו רחמים • 29

.....

החלוקה ארכה כשעה, ובסיומה הכניס כ"ק אדמו"ר שליט"א שטר לסידורו, ונטל (יחד עם סידורו) את ה"משלוח מנות" הנ"ל וכן שלושה מטבעות של כסף שנמסרו ע"י ילד א' ומעטפה נפוחה שא' הגיש בעת החלוקה, ויצא מביהכ"נ בשעה 8:35 כשמעודד את שירת "ווי וואָנט משיח נאָו" (בניגון שמילים אלו חוזרות על עצמן שוב ושוב).

הקהל הלך להמשיך בסעודת פורים (כמדובר בשיחה), ורבים נטלו את ידיהם לסעודה גדולה שהתקיימה ב-770 בהשתתפות כ-200 מהתמימים ואנ"ש כ"י. הקהל עמד מסביב לשולחן גדול באמצע 770 על ספסלים ושולחנות וכו'.

בשעה 10:00 (בהמשך לסעודה הנ"ל) התקיימה ב-770 התוועדות חסידים בהשתתפות רבים מזקני אנ"ש שנמשכה לתוך הלילה, כשבראש המתוועדים הי' ר' י.כ. אשר בעיקר דיבר אודות הפלא הכי גדול - אדישות הקהל בזה שלא עושים כלום ומשלימים עם העובדה שלא זוכים לשמוע מאמרי חסידות מכ"ק אדמו"ר שליט"א (מאז ערב שבועות אשתקד), וצריך כאו"א להתעורר בתשובה ולחשוב מה עליו לעשות בענין זה.

בהתוועדות זו חילק ר' דוד שי' רסקין מה"משלוח מנות" שכ"ק אדמו"ר שליט"א קיבל מאנשים ונתן את זה שיחלקו לתמימים (כמו"כ חילקו חלק מה"משלוח מנות" בסעודת פורים בישיבה), וכן יין מבקבוק מיוחד שמסר כ"ק אדמו"ר שליט"א להתוועדות זו.

ההתוועדות נמשכה עד אור הבוקר, וכמו"כ התקיימו התוועדויות רבות בשכונה (ל"קבוצה" התקיימה התוועדות עם ר' שלמה הכהן שי' זרחי).

יומן אירועי חג הפורים שנת תשנ"א

• ליל חג הפורים •

לקראת שעת התפילה התמלא ביהכ"נ ברוב עם, לבושים בגדי שבת, שעמדו במקומותיהם וניגנו בהתלהבות עד לרגע כניסת כ"ק אדמו"ר שליט"א.

בשעה 6:25 נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילת מעריב, כשהוא חגור בגארטל מיוחד ממשי ובידו הק' (מלבד הסידור, גם) המגילה בנרתיק כסף. פניו הק' האירו, ובעלותו לבימה הסתובב כרגיל ועודד את השירה לרגע קצר אך בחוזק רב. ליד הסטנדר הרגיל הוכן סטנדר נוסף, רחב במיוחד (ומעליו מנורה), וכ"ק אדמו"ר שליט"א הניח עליו את המגילה, לאורך צידו השמאלי.

בסוף קדיש תתקבל פתח כ"ק אדמו"ר שליט"א את סידורו לברכות המגילה, והניח את דף הקדיש מלמעלה ע"מ להחזיק את המקום. אח"כ עבר לסטנדר השני, פתח את הנרתיק והוציא ממנו את המגילה - תחילה לא יצאה, והפך וניער קצת את הנרתיק ואז יצאה - והניח את הנרתיק לשמאל סידורו (על הסטנדר הרגיל) ואת מכסהו לשמאלו. לאחר מכן פתח את המגילה וסידרה כצורך (כשמקפלה לג' כנהוג), ואז סידר מעט את הסידור והביט לתוכו עד שהבעל-קורא ר' מרדכי שי שוסטרמן פתח בברכות.

את הברכות אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א מתוך הסידור כשמסיים כל ברכה לפני הבעל-קורא ואח"כ עונה "אמן" על הברכות, ואח"כ פנה (כשמשאיר את הסידור פתוח) והחל לקרוא מתוך המגילה יחד עם הבעל-קורא.

את הפסוקים שהקהל אומרים אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א עם הקהל.

"בהמן" (עם תואר) הכה כ"ק אדמו"ר שליט"א ברגלו הימנית והשמאלית לסירוגין, וחייך כשהילדים היכו והרעישו וכו'.

"בהאגרת הזאת" ו"אגרת הפורים הזאת השנית", נענע את המגילה בחוזק (בפעם השני' נענע ח' פעמים).

כשסיים הבעל-קורא את הקריאה, החל כ"ק אדמו"ר שליט"א לגלול את המגילה במהירות, וכשהחל הבעל-קורא את הברכה - הפסיק כ"ק אדמו"ר שליט"א מעט,

ופנה לסידור ואמר את הברכה באופן הנ"ל (שמסיים קודם ועונה "אמן" לברכת הבעל-קורא), ואח"כ המשיך באמירת "שושנת יעקב" - כשכל הזמן ממשיך לגלול את המגילה באיטיות, וסיים לגללה עם סיימו את הנוסח. אח"כ הכניס את המגילה לנרתיק והניחה במקום בה היתה מקודם, והמשיך לרחוש בשפתיו הק' זמן מה כשמביט בסידור שנשאר פתוח במקום הברכות.

בהמשך עבר (עם הסידור) לעמוד ליד הסטנדר השני ואמר "ואתה קדוש", ובסיום התפילה חזר לסטנדר הרגיל.

לפני קדיש בתרא העביר כ"ק אדמו"ר שליט"א את המגילה לשמאל הסידור, ואחרי הכרזת הגבאי נטל את הסידור והמגילה בידו הק' ויצא מביהכ"נ בשעה 7:25 כשמעודד בחוזק את השירה בניגון ד"ויהי בימי אחשורוש".

אחרי התפילה ארגנו "ועד סעודת שלמה" קפה ועוגיות לשבירת הצום, כרגיל. במהלך הערב החלו אנ"ש והתמימים בפעילות "מבצע פורים" כשרבים נוסעים לקריאת המגילה במושבי זקנים (בארגון כולל "תפארת זקנים לוי יצחק" בראשות ר' מנחם ש"י גרליצקי), בבתי רפואה בסביבה וכדומה, ובהתאם להלכה שגם בליל פורים יש לערוך קצת משתה ושמחה - התקיימו מסיבות פורים במקומות שונים בעיר, וכן ב-770 התקיימה התוועדות חסידים כאשר החוזרים מכל אלו מתיישבים לאמירת "לחיים".

• יום חמישי, י"ד אדר - חג הפורים •

היום התפרסמה בעיתון "ניו יורק טיימס" מודעה על חג הפורים שנשלחה אמש למערכת העיתון מטעם הארגון "ח"י פאונדיישען" וכותרתה: "לחגוג נצחון במפרץ", ובה מקשרים את נס פורים לניסים היום באה"ק. מספרים אשר הת' יהושע ש"י מצגר (מארגון הנ"ל) הכניס מודעה זו לפני כן, והיא היתה למראה עיני כ"ק אדמו"ר שליט"א.

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לתפילת שחרית כשבידו השמאלית הק' הסידור, התהילים והמגילה. בדרכו עודד בידו הימנית הק' את שירת הניגון ד"ויהי בימי אחשורוש", וכן בעלותו לבימה הסתובב לעודד כרגיל. את המגילה הניח על הסטנדר השני כאמש.

כשניגש כ"ק אדמו"ר שליט"א מבימתו בדרכו לעלות לתורה, עודד בידו הק'

לעבר הילד הקטן מהאחים שארף שיחיו.

לפני קריאת המגילה סימן בידו הק' להחזיר את הס"ת להיכל! וכך הווה.

ב"המן" רקע כ"ק אדמו"ר שליט"א כאמש. בנענוע ב"אגרת הפורים הזאת השנית", נענע פעמים רבות.

גלילת המגילה היתה דומה לאמש, אלא שהפעם הפסיק לגמרי וסיים לומר "שושנת יעקב", ורק אח"כ סיים לגללה והחל להכניסה לנרתיק. המגילה לא היתה מגוללת בהידוק וכ"ק אדמו"ר שליט"א ניסה במשך זמן להכניסה, ובאמצע הפסיק וסידר את הטלית שהחלה ליפול מעל כתפיו הק', ואח"כ הניח את הנרתיק כשהמגילה בולטת ממנה על הסטנדר השני והניח לידה את המכסה, והריל"ג ניגש וסידרה (הוציאה והידקה והכניסה בחזרה), כשכ"ק אדמו"ר שליט"א מביט עלי מפעם לפעם. הריל"ג הניח את המגילה לרוחב הסטנדר (השני), וכעבור כמה שניות לקחה כ"ק אדמו"ר שליט"א והניחה לאורך הצד השמאלי של הסטנדר כנ"ל.

בצאתו מביהכ"נ אחרי התפילה בשעה 11:41, החזיק כ"ק אדמו"ר שליט"א את הסידור והתהילים בידו השמאלית הק' כרגיל, ואת המגילה בידו הימנית הק' - כשמעודד את השירה בניגון הנ"ל ביד זו יחד עם המגילה. בהגיעו לפרוכת הושיט את אצבעו הק' ונגע בה, ובדרכו נפלה הטלית מעט מעל כתפו הימנית, והי' זה מראה מיוחד - שהטלית מכסה את זרועו הימני כמעט לגמרי. טרם צאתו בירך נוסעים לדרכם.

כ"ק אדמו"ר שליט"א שלח משלוח מנות, כדרכו בקודש מידי שנה, לכהן, לוי וישראל.

כמו"כ נכנסו כמידי שנה לקבלת "מתנות לאביונים" (ע"מ לחלק לעניים וכו') ר' משה שיי גרונר והגבאי ר' זאב יחזקאל הכהן שיי כ"ץ (כ"א בנפרד), כדלקמן:

כשנכנס ר' משה גרונר, שאלו כ"ק אדמו"ר שליט"א: "וּוָאָס אִיזו גֵעוּוֹעַן די לעצטע יאָר?"¹⁰ (כרגיל שמוסיף כל שנה). הלה נקב בסכום שנתן כ"ק אדמו"ר שליט"א אשתקד, וכ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לו סכום גדול - לערך \$100 יותר מההוספה הרגילה בשנים שלפני זה, וכשהלה שאל על כך - עשה כ"ק אדמו"ר שליט"א בידו הק' תנועת ביטול¹¹.

כשנכנס ר' זאב כ"ץ, ישב כ"ק אדמו"ר שליט"א ליד שולחן קטן מלא בספרים

(10) = "מה הי' בשנה האחרונה?".

(11) לפי גירסא אחרת אמר שלא ידאג ושיסיח את דעתו מזה.

כשנכנס ר' זאב כ"ץ, ישב כ"ק אדמו"ר שליט"א ליד שולחן קטן מלא בספרים קרוב לחלון, והכסף הי' מונח על השולחן. כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לו את הכסף, ובירכו: "הצלחה'דיקע גבאות"¹².

לתפילת מנחה נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א בשעה 3:25. בביהכ"נ נכח קהל גדול מאנ"ש והתמימים שיחיו שכבר חזרו מה"מבצעים" - וניגנו בניגון ד"ויהי בימי אחשורוש". כ"ק אדמו"ר שליט"א עודד בחוזק, ובמיוחד בעלותו לבימה, וכן לאחרי שניגש ועמד ליד הסטנדר המשיך לעודד מעט (פ"א בידו הימנית הק' וב"פ בידו השמאלית הק') לעבר ילדי שארף שיחיו, תוך כדי פתיחת הסידור.

בחזרת הש"ץ ניגנו ב"שים שלום" בניגון "יחי אדוננו מורנו ורבינו", וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד בידו הק' על הסטנדר בחוזק כשמביט לעבר ילדי שארף והקהל שמשמאלו, וחזרו על הניגון פעם וחצי.

אחרי התפילה הכריז הגבאי על תפילת מעריב בשעה 7:00 (התפילה נקבעה בשעה הנ"ל כדי לתת לציבור אפשרות להאריך מעט בסעודה), ואח"כ יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א מביהכ"נ כשמעודד את השירה (תחילה "ופרצת", אך תיכף החליפו לניגון ד"ויהי בימי אחשורוש") בחוזק. טרם צאתו בירך נוסעים.

אחרי שחזר לחדרו הק', הוציא כ"ק אדמו"ר שליט"א עבור תלמידי הישיבה - ע"י הריל"ג, שמסר זאת למנהל הרוחני ר' דוד ש"י רסקין - משלוח מנות, וכן חלה (חידוש מיוחד דשנה זו). מאוחר יותר, בעת סעודת פורים, הביא אותה הנ"ל בעצמו לחדר האוכל של הישיבה (1414 רח' פרזידנט) וחילק ממנה לתמימים שיחיו ששמחו שמחה גלויה על הקירוב המיוחד לו זכו בשנה זו.

במשך היום התקבלה הידיעה המשמחת אשר הסתיימה המלחמה במפרץ¹³. לפני כניסתו למעריב הודיע כ"ק אדמו"ר שליט"א על חלוקת שטרות לצדקה אחרי התפילה.

רבע שעה לפני תפילת מעריב פתח הקהל בריקודים מתוך שמחה עצומה בניגון מארש נפוליון, וכמה דקות לאחרי השעה 7:00 נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א

(12) = "גבאות מוצלחת".

(13) ראה לעיל י"ג אדר, ובהנסמן בהערה 35.

לביהכ"נ כשמעודד בידו הק' את השירה ופניו הק' מאירות. אחרי שנגע בפרוכת נפל סידור על הרצפה ליד מדרגות הבימה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א נעצר (כשממשיך לאחוז את הפרוכת לכמה שניות) והביט וחיכה שירימו את זה, ואח"כ עלה לבימה כשממשיך לעודד בחוזק רב.

בסיום התפילה ניגנו את הקטע "אל תירא", וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד ביתר שאת ויתר עוז (והמשיכו לנגן "עוצו עצה" עוד פעם, ורק אח"כ המשיכו "ועד זקנה"), ובפרט בקטע "אך צדיקים" והמשכו ב"כי אלקים יושיע ציון", ובמהירות רבה ולמשך זמן רב, וחזרו על הניגון פעמיים.

אחרי התפילה והכרזת הגבאי, ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א מהבימה וחילק לכאו"א שטר א' של דולר לצדקה, כשכל זמן החלוקה מנגן הקהל בשמחה רבה את הניגון ד"ויהי בימי אשורוש", ובהמשך - מארש נפוליון.

בעת החלוקה, כשעבר צ'ארלי שי' עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א לעברו. לכו"כ ילדים שעברו מחופשים, חי"ך. היו אחדים שעברו ונתנו "משלוח מנות", והמזכירים הניחו זאת על שולחן החלוקה. אשה אחת מסרה שקית של משלוח מנות - בכוונה שכ"ק אדמו"ר שליט"א יגביהה ויחזירנה לה... הריל"ג החזיר לה את השקית וניסה להדפה, אך כ"ק אדמו"ר שליט"א הגבי"א את השקית והחזיר לה בחיך רחב. לכו"כ איחל: "אָ פריילעכען פורים"¹⁴.

החלוקה ארכה כ-20 דקות, ובסיומה סימן על שיריים משקית של משלוח מנות שנפלו על הרצפה - שירימו את זה, אח"כ הכניס דולר לסידורו, חילק לעוד כמה שהגיעו ולריב"ק, הביט שוב בדולר שבסידור, ונטל בידו הק' את הסידור וקנקן קטן של משקה (שנפל משקית משלוח מנות שהיתה מונחת על השולחן ונשאר מונח ליד סידורו). אח"כ חילק לעוד אשה אחת, הניח את הסידור והכניס לתוכו עוד דולר, וחילק לעוד כמה שהגיעו (כשהסידור והקנקן בידו הק').

אחרי שנגע בפרוכת, המתין לכמה שניות שיפנו מעבר, ויצא מביהכ"נ בשעה 7:40 כשמעודד בידו הק' בחוזק את שירת מארש נפוליון. טרם צאתו בירך נוסעים. גם בצאתו מהמעלית למעלה המשיך לעודד את השירה בניגון הנ"ל בחוזק רב עד כניסתו לחדרו הק'.

הקהל המשיך לרקוד למשך זמן אחרי צאת כ"ק אדמו"ר שליט"א מביהכ"נ. [לא זכינו השנה לשיחת קודש בחג הפורים (כבג' השנים האחרונות), ויש

(14) = "פורים שמח".

תשורה משמחת הנישואין של ברוך ודור פנינה שיחיו רחמים • 35

.....
להעיר שמשך זמן לפני מעריב הוכן הסטנדר השני והרמקול, אך כמה דקות לפני התפילה הזיזו אותם הצידה].

במשך הלילה התקיימו התוועדויות חסידים ב-770 וברחבי השכונה - בבתי אנ"ש, עד אור הבוקר.

יומן אירועי חג הפורים תשנ"ב

• ליל פורים •

בהגיע ימי הפורים עצמם, שוב היו הרגשות מעורבים; מחד - נמצאים בימי הפורים, ומאידך - המצב בו אנו נתונים. התחושות הסותרות הללו קיבלו ביטוי בהתוועדויות שנערכו ב-770 במשך הפורים, שהיו באוירה "פורימית" (חסידית, כמובן), והנושא שחזר ועלה הי' טיבה של שמחת פורים במצב הלא רגיל, הלא מובן והבלתי מתקבל בשום אופן בו אנו נתונים, והקושי הרב לקיים את שמחת החג כמצוותה. וביחד עם זה, איש את רעהו חיזקו ואימצו בתקווה ובבטחון גמור להשיי"ת שהנה הגנה הרפואה השלימה קרובה לבוא, ומתוך הבטחון הזה פרצו בשיר ויצאו בריקוד וזמר.

במנין מיוחד קראו את המגילה לפני כ"ק אדמו"ר שליט"א, סמוך לפתח חדרו הק'. הבעל קורא הי' ר' מיכאל שי' סלאווין, שקודם לכן קרא בביהכ"נ הגדול, שם התאסף קהל גדול לשמיעת המגילה ברוב עם, אך מובן שאי נוכחותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א בגופו הק' כפשוטו יצרה אוירה מיוחדת ומוזרה, שקשה לתת לה ביטוי.

במשך הערב והלילה יצאו רבים מאנ"ש והתמימים למבצע פורים - זיכוי הרבים בשמיעת המגילה ובשמחת החג. מסיבות שונות התקיימו ברחבי העיר ע"י בתי חב"ד הפועלים באזורים השונים של ניו יורק, ובמקומות נוספים היו מסיבות פרי יוזמתם של יחידים, ובסה"כ הקיפה הפעילות המונית יהודים ברחבי העיר.

בשעות המאוחרות יותר החל הציבור לחזור לאט לאט ורבים עשו את דרכם בחזרה ל-770, וכך נוצרה התוועדות חסידים רבת משתתפים (את המשקה וה"פארבייסן" נדב ביד רחבה ר' יוסף יצחק שי' מוצ'יקין, לרגל יאָרצייט סבו).

• יום חמישי, י"ד אדר שני - חג הפורים •

בבוקר הי' שוב מנין לקריאת המגילה בסמוך לחדרו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א.

זמן קצר אחרי התפילה נמסרו ה"משלוח מנות" בשליחות כ"ק אדמו"ר שליט"א,

גם ה"חזקה" של ר' לייבל שי ביסטריצקי להביא "משלוח מנות" לכ"ק אדמו"ר שליט"א נשמרה כמידי שנה. הפעם הוא הביא חלה בצורת כתר, עוגה שעלי צורת שופר וסביבו התפילה "תקע בשופר גדול לחרותנו", ומצידה השני תבנית אות צדי"ק ולידה הכיתוב "צדיק יסוד עולם", וגם ציור אביזרי רפואה וברכה לרפואה שלימה.

וככל שנה מקבלי ה"משלוח מנות" הם כהן לוי וישראל: ר' מרדכי הכהן שי ריבקיין, השד"ר ר' שמואל דוד הלוי שי רייטשיק, והמזכיר הרחמ"א שי חדקוב. נודע שכ"ק אדמו"ר שליט"א אחז ב"משלוח מנות" בידו הק' ממש.

מי שהי' ב-770 בשעות הצהריים, לפני המבצעים או לאחריהם, יכול הי' לומר "לחיים" על המשקה מתוך ה"משלוח מנות" שקיבל ר' שמואל דוד שי רייטשיק, שעמד בעצמו במשך שעה ארוכה וחילק לכל דיכפין. מעות עבור "מתנות לאביונים" קיבלו ר' זאב יחזקאל הכהן שי כ"ץ ור' משה שי גרונר, כמידי שנה.

גם ה"חזקה" של ר' לייבל שי ביסטריצקי להביא "משלוח מנות" לכ"ק אדמו"ר שליט"א נשמרה כמידי שנה. הפעם הוא הביא חלה בצורת כתר, עוגה שעלי צורת שופר וסביבו התפילה "תקע בשופר גדול לחרותנו", ומצידה השני תבנית אות צדי"ק ולידה הכיתוב "צדיק יסוד עולם", וגם ציור אביזרי רפואה וברכה לרפואה שלימה. עם ה"משלוח מנות" הוא הגיש גם פ"ג שהוקרא לפני כ"ק אדמו"ר שליט"א, וכ"ק אדמו"ר שליט"א הנהן בראשו הק'.

אחר הצהריים קיבל ר' דוד שי רסקין את ה"משלוח מנות" שהובאו אל כ"ק אדמו"ר שליט"א ע"מ לחלקם בין התמימים שיחיו.

בשעות הערב הגיעו הרבה מאנ"ש, שכבר הספיקו לקיים את מצות החג כהלכתו, להתוועדות חסידים ומסיבת רעים מתוך אהבת ואחדות ישראל (ולהעיר שאומרים כי זה מכבר היתה הוראה מיוחדת מכ"ק אדמו"ר שליט"א להתוועד בפורים ברבים). השד"ר ר' שמואל דוד שי רייטשיק התוועד ודיבר דברי התעוררות בקשר למצב המיוחד בו אנו נתונים, וכיצד יש להתחזק בכל התחומים כדי לגרום לכ"ק אדמו"ר שליט"א נחת רוח. כמו"כ התוועד המשפיע ר' אליהו חיים שי רויטבלט, ובמשך הלילה הגיעו עוד משפיעים להתוועדות וכולם כאחד עוררו את הציבור על מה שנדרש מאתנו בשעה זו ועודדו להתחזק ולהגביר חיל

למרות ובגלל המצב הלא רגיל.

יוזמה חדשה הגו האחראים על השידורים במשרד W.L.C.C.: החל מהערב, מוצאי חג הפורים, ישמיעו מזמן לזמן תוכנית מיוחדת של התוועדות כ"ק אדמו"ר שליט"א בעבר. הלילה הושמעה התוועדות פורים תשכ"ב - היום לפני 30 שנה. השידור נשמע לכל המנויים על קווי הטלפון, וגם שודר בוצ'ל הקטן למעלה, כאשר ציבור לא קטן הצטופף שם והאזין לשידור המיוחד. הציבור נתן תודה למי שסייע לו לשמוע את דבריו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א והאזין להם בשקיקה, אך כמובן שאין בכך תחליף לרצון "לראות את מלכנו" ולשמוע מפי קדשו שיחות קודש "טריות" כבראשונה ועוד יותר מזה...

יומן אירועי פורים תשנ"ג

• מוצאי שבת קודש - ליל פורים •

בשעה 6:22 נכנס כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לחדר המיוחד לתפילה מעריב. [יצויין כי הי' זה עדיין משך זמן לפני מועד צאת השבת]. עם סיום התפילה (שהתארכה במיוחד) המתינו מעט, ע"פ בקשתו של המזכיר שימתינו עד זמן קריאת המגילה. בינתיים הביאו את מגילת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א מחדרו הק', וקיפלו אותה לשלוש כנהוג. על שולחנו הק' הרכיבו את הפלטה מעץ העשווי' לזה, וכן התקינו מגורת שולחן מיוחדת שתאיר מקרוב ותקל על הראי'. באמצע ברכות המגילה פתחו את חלון ההזזה (שבתחילה נהג כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א להתגלות בעדו אל הקהל), וגם מעט את התריס, ע"מ שישמעו יותר טוב.

הבעל-קורא הוותיק והמנוסה ר' מרדכי שי' שוסטרמן (שהגיע בכוחות מחודשים ורעננים, לאחר שבשנה שעברה לא זכה ולא זכינו לקרוא את המגילה במחיצת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א) קרא בקולו הערב את המגילה, וזמן הקריאה נמשך קרוב ל-50 דקות. ב"המין"ס" הכה כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א בחוזק עם ידו השמאלית על רגלו השמאלית, לרוב הכה בין 10 ל-15 פעמים, ופעם אף הכה כ-20 פעם, וכרגיל מידי שנה - גם הפעם הכה כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א לא רק ב"המן" שמלווה בתואר, אלא גם ב"המין"ס" גרידא...

בסיום קריאת המגילה, בשעה 7:18, אמר כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א "ויהי נועם" ו"עלינו", ובקדיש-בתרא יצא אל המרפסת.

עם סיום אמירת הקדיש החל המבדיל - ר' יהודה שי' קעלער - בהבדלה, וכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א הביט בו משך כל הזמן כבאמצע אחז בידו הק' במעקה. ב"ליהודים" הביט לרגע לשמאלו, ולאחר מכן המשיך להביט על המבדיל. בברכות ענה "אמן", ועל ברכת הגפן וסיום ברכת ההבדלה - גם "ברוך הוא וברוך שמו". משסיים המבדיל את הברכה ושתה את היין - אמר בקול רם "לחיים!" וכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א הניד בראשו, ענה בפיו הק' וחייך קלות (אוויר פורים שררה בקהל).

משסיים המבדיל את הברכה-אחרונה החל הקהל לגנן "יחי אדוננו מורנו ורבינו

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א הביט עדיין על המבדיל, התקרב למעקה וסקר את הקהל. משך זמן ישב ללא תזוזה, מהורהר ("פֶּאַרְטְרַאָכְט"), ותיכף החל לעודד בתנועות ראשו הק' לד' רוחות ובתנועות חזקות, ומיד סימן לסגירת הוילון, ובעודם סוגרים המשך לעודד ב"שטורעם"... משך זמן הגילוי הי' קרוב ל-4 דקות, והשעה היתה 7:27. [יצויין בין המזכירים שעמדו מאחורי כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א - המזכיר המופלג בשנים הרחמ"א שי' חדקוב, שכדרכו וחרף חולשתו ניגן במרץ ומחא כפיו וכו'].

דקות

כעת פנו רבים ל"מבצע פורים" - קריאת המגילה במקומות שונים, כשחלק חשוב מהפעילות מאורגן ע"י "כולל תפארת זקנים לוי יצחק" בהנהלת ר' מנחם שי' גרליצקי. כן היו פעולות מיוחדות בבתי רפואה ע"י "אהבת חסד" בהנהלת ר' אברהם שי' לידר. זאת, מלבד מסיבות פורים מרכזיות שאורגנו ע"י השלוחים מנהלי בתי ח"ב ברחבי ברוקלין ומנהטן. בכל אלו השתתפו, בליל וביום הפורים, רבים מאנ"ש והתמימים (חלק מהתמימים נסעו עוד לפני השבת להיות בעזרת השלוחים בערי השדה).

בליל פורים התקיימה התוועדות חסידים ב-770. כמדי שנה בשנה התוועד עם התמימים ואנ"ש ר' יוסף שי' מוצ'קין עד לשעות המאוחרות.

• יום ראשון, י"ד אדר - פורים •

בשעה 8:00 בבוקר התקיימה קריאת התורה בזאָל הקטן למעלה, ואחרי הקריאה ניגש הבעל-קורא ר' מרדכי שי' שוסטרמן ועמו מנין, עד סמוך לדלת ג"ע התחתון וקראו את המגילה, כשדלת חדרו הק' של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א פתוחה.

רבים מהתמימים ואנ"ש יצאו היום ל"מבצע פורים": קריאת המגילה בבתי אבות, הנחת תפילין וכו'. כמו"כ התקיימו מסיבות ואירועים לאחב"י, וב-770 המתין הקהל בשעה "הקבועה", 1:00 לערך, לתפילת מנחה. אך בניגוד ל"קביעות"

- דוקא היום "התעכבה" התפילה והקהל פנה לביתו.

בשעה 3:40 תלו שלט ענק באותיות קידוש לבנה: "ברוך הבא מלך המשיח". השלט הוצב על דופן המזגן, ממול המרפסת, בחלקו המערבי של ביהכ"נ. הגבאים חלוקים היו בדעתם, אך הדבר נעשה... וכך נשאר משך כל היום. ובעוד הקהל "דש ומלבן את הנושא", מגיעה הידיעה במשי"ח ביפער'ס: "מנחה בעוד 10 דקות". השמחה היתה גדולה וחשובה, אך הי' זה עדיין לפני קיום ה"עד דלא ידע"... המונים נהרו לתפילה, ונוסף לכך שבכל יום מגיעים רבים, הרי שביום זה, יום חג, בו אנשים לא עובדים, הילדים לא לומדים ואורחים רבים משכונות סמוכות באים אף הם - התמלא בית המדרש מהר באנשים וטף (חלקם מחופשים), וכך בשעה 4:06 נכנס כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א לתפילה, לצלילי הניגון "יחי אדוננו". תזמורת אמנם לא היתה (כי לא הספיקה לבוא) אך הי' "שמח" בלאו הכי...

בסיום התפילה יצא כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א אל המרפסת. הקהל ניגן "אל תירא" ו"אך צדיקים", ובינתיים נפתח הוילון וכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א נראה אל הקהל. הקהל המשיך לנגן "כי אלוקים" משך זמן קצר, אך לא היתה לכך כל התייחסות מכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א, ועל כן חדלו אחרי שסיימו הניגון פ"א. בינתיים סקר כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א את הקהל, הש"ץ והעומדים סביבו, והתקרב למעקה. הש"ץ אמר את הקדיש-בתרא, ועם סיום הקדיש החלו לנגן "יחי

אדוננו". [חלק מהקהל הרים כוסיות "לחיים"].

כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א עודד את השירה בתנועות ראשו הק' [וכן ענה על ה"לחיים"]. כמה פעמים הרים את עיניו הק' והביט על השלט "ברוך הבא מלך המשיח", מתחילתו ועד סופו (יצויין כי השלט הענק התפרס על פני כל רוחב בית הכנסת), עודד בתנועות קלות, וסימן לסגירת הוילון. הגילוי אך 3 דקות 45- שניות, והשעה היתה 4:23.

הקהל הלך לביתו בלב שמח, לקיים את מצות הפורים "משתה ושמחה" במלוא משמעותה... ואמנם, "כטוב לבם ביין" מקבל הקהל תזכורת מה"משיח" ביפערי"ס, שבעוד דקות ספורות תחל התוכנית של ה"סאָטעלייט" אודות "משיח וגאולה" - במרכזו יראו "שידור חי" מהתפילה במעמד כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח (כדלקמן).

בדרך כניסתו של כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א מביהכ"נ לחדרו הק' [לפי א' היומנים הי' זה בכניסתו למנחה], היו על השולחנות בג"ע התחתון "משלוחי מנות" שאנ"ש שלחו לכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א. המזכיר הציגם בפני כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א, ולאחר מכן שאל האם לנהוג בזה כבכל שנה - לתת למוסדות וכו', ונענה בחיוב (ואכן מאוחר יותר חילקו זאת לתמימים וכו'). המזכיר אף הודיע לכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א שמאוחר יותר יכניס דו"ח משמות הנותנים.

משכנס כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א לחדרו הק' - נכנסו שני גבאי צדקה, ר' משה שי' גרונר ור' זאב יחזקאל הכהן שי' כ"ץ (הנוהגים להיכנס מידי שנה), וכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א קיים באמצעותם את מצות "מתנות לאביונים" - כ"א קיבל סך \$101.

עם היכנסם אמר להם כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א כמה מילים, אך לא הבינו (מאוחר יותר העלו בדעתם שמא הי' זה "אָ פריילעכען פורים"). לאחר מכן בירך ר' זאב כ"ץ "ברכת כהנים" וכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א ענה "אמן" על כל דיבור ודיבור, ומשסיים, בירך את כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א ברפואה שלימה וכו'.

מאוחר יותר נכנסה אל הקודש משפחת ביסטרצקי: ר' לייבל שי' (הנוהג לתת מידי שנה משלוח מנות לכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א), בנו ר' שלמה וזוגתו שיחיו (שהתחתנו בשבוע האחרון), ור' אברהם יצחק (אינגי) שי'. הם הגישו עוגה בצורת 770 ועלי' כתר [לפי א' היומנים הי' זה חלה בצורת כתר וצורת 770 ועוד ציורים ועיטורים נאים] עליו כתוב "יחי מלך המשיח", וכן בקבוק משקה. כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א חייך ולאחר מכן לקח בידו הק' את בקבוק המשקה והורה

הקהל "יצא להפסקה" מסעודת הפורים, וגם הזרזים שהגיעו לשלב ה"לבסומי" פרשו ופנו ל"מרכז העצבים" של העולם, ו-770 התמלא מרגע לרגע. השמחה היתה מורגשת והקהל כבר חיבר ניגון חדש למילים של "יחי" - במנגינת "ויהי בימי אחשוורוש", וכך ניגנו ורקדו (כל אחד על מקומו ועמדת צפייתו...) משך 10 דקות, עד לכניסת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א פנימה.

לפותחו, ר' אינגי פתח את הבקבוק, וכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א מזג לכל הנוכחים. ר' ליבל בירך את כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א ברפ"ש וקרובה וכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א ענה: "אמן" (וקולו הק' נשמע היטב בחלל החדר). כשהנ"ל סיפר זאת לקהל, הוסיף ואמר שכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א הפטירו בברכת: "א פריילעכען פורים".

כמו"כ הוציא כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א ג' משלוחי מנות, כבכל שנה, לר' מרדכי הכהן ש"י ריבקין [כהן], לר' שמואל דוד הלוי ש"י רייטשיק [לוי] ולמזכיר ר' חיים מרדכי אייזיק ש"י חודקוב [ישראל]. המזכירים הכינו והציגו לפני כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א כל משלוח ומשלוח והודיעו מה יש בתוכו (- בקבוק משקה ופירות), וכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א הניד בראשו הק'.

לאחר מכן סעד כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א "סעודת פורים", וכפי הנודע, בתחילת הסעודה שתה כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א כוס יין (לקיים מ"ש "חייב איניש לבסומי").

יצויין כי במשך היום הי' כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א "אויפגעלייגט" באופן מיוחד, הן בתפילות והן בחדרו. כמו"כ נודע שהיום ביקר ד"ר טישהולץ ש"י לצורך הבדיקות השגרתיות, וזכה שכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א ימזוג לו "לחיים" לכבוד פורים, ובאשר לבדיקות ציין שהוא מרוצה מאוד מההתקדמות.

עוד בצהרי היום הגיעה נידת השידור עם הצלחת הגדולה, ע"מ לשדר ב"סאטעלייט" לכל העולם כולו את התפילה במחיצת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א. יצויין כי התוכנית שהוכנה מבעוד מועד מיועדת לשעה שלימה, ובה, בין השאר, גם שו"ת בעניני משיח וגאולה. המשיבים הם ר' שלמה ש"י מגסקי ור' סימון ש"י יעקובסון. לאחר דברי הסבר מתאימים באופן ד"כלים דתיקון", קיבלו את ה"אורות דתוהו" (כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח) "באופן המתקבל". את

[מצלמה מיוחדת שהתקונה בעזרת-נשים, העבירה בשידור חי את המעמד שכלל את קביעת השלט המיוחד שנתלה היום (לפני מנחה) "ברוך הבא מלך המשיח", וכשרואים השלט מחד ומלך המשיח עצמו מאידך - הרי שההתעוררות והשמחה היא כפולה ומכופלת, בבחינת מראה באצבעו ואומר זה...].

התכנית הנחה ר' שמואל מ.מ. שי' בוטמן. ב-770 עצמו הותקנו שתי מצלמות וידיאו, אחת ששידרה את מלך המשיח ועמדה במרכז 770, והשני' - בעזרת נשים (משמאל לחדר המיוחד) והראתה את הקהל.

בשעה 6:10 נודע על "תפילת מעריב בקרוב" [לפי א' היומנים בשעה 6:15 נודע על תפילת מעריב בעוד 10 דקות]. הקהל "יצא להפסקה" מסעודת הפורים, וגם הזריזים שהגיעו לשלב ה"לבסומי" פרשו ופנו ל"מרכז העצבים" של העולם, ו-770 התמלא מרגע לרגע. השמחה היתה מורגשת והקהל כבר חיבר ניגון חדש למילים של "יחיי" - במנגינת

"ייהי בימי אחשוורוש", וכך ניגנו ורקדו (כל אחד על מקומו ועמדת צפייתו...) משך 10 דקות, עד לכניסת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א פנימה.

כמה מאנ"ש טרחו והביאו מבתים משקה, והקהל הצטייד איפוא מבעוד מועד בכוסיות מוכנות לאמירת "לחיים", שהרי, כידוע, במוצאי פורים שבכל שנה מתוועד היי"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א באופן מיוחד ושמה.

בשעה 6:25 נכנס כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א אל החדר המיוחד והחלו בתפילת מעריב, שבסיומה יצא כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א אל המרפסת. גם הפעם ניגנו "אל תירא" ו"כי אלוקים", וגם הפעם לא היתה כל התייחסות לניגון והקהל הפסיק בתוך שניות ספורות. הש"ץ אמר קדיש בתרא, וכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א סקר את הקהל, הש"ץ והעומדים סביבו וכו'. לאחר מכן החל לעודד את הניגון "יחי אדוננו" (שהושר במנגינה הקבועה), וגם הפעם הביט לעבר השלט "ברוך הבא מלך המשיח".

בשתי הדקות הראשונות הביט לכל הכיוונים, כשכל הקהל אף עומד עם כוסיות משקה ואומר "לחיים" לכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א, ולאחר מכן התחיל לעודד בתנועות חזקות ונמרצות לצדדים, ולאחר משך זמן - בתנועות מהירות קדימה ואחורה, והשמחה היתה רבה. כיון שבין הקהל היו "מבוסמים", זה ניגן בכה וזה בכה... אך עכ"ז ניגנו בכל ה"שטורעם". [כאמור לעיל, יחד עם הנוכחים כאן עמדו עשרות אלפי איש במקומות אחרים ברחבי העולם וצפו בו בזמן על קודש

הקדשים, והרגישו שכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א מעודדם ועונה להם "לחיים" על הכוסיות שהם הרימו...]. כעבור 5 דקות ו-10 שניות סימן כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א לסגירת הוילון. השעה היתה 6:41.

[מצלמה מיוחדת שהתקנה בעזרת-נשים, העבירה בשידור חי את המעמד שכלל את קביעת השלט המיוחד שנתלה היום (לפני מנחה) "ברוך הבא מלך המשיח", וכשרואים השלט מחד ומלך המשיח עצמו מאידך - הרי שהתעוררות והשמחה היא כפולה ומכופלת, בבחינת מראה באצבעו ואומר זה...].

הקהל נשאר לרקוד על מקומו בשמחה רבה ועצומה. מעגלים-מעגלים רקדו על הרצפה וע"ג השולחנות, על הפירמידות ואיפה לא... כל 770 רקד ושמח עם ה"יחי אדוננו", וכך ניגנו משך שעה ארוכה, שבסיומה התפזר הקהל "בכח" להפסקה קלה מהריקודים, להמשך ההתוועדות והטענת המצברים, ולאחר מכן לחזור בהמשך הלילה לריקודים ב-770.

שבוע לפני הפורים יזם הת' שמואל שי' ערנטריי רעיון חגיגי לפורים לנח"ר כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א, והחליט על קיום לילה של התוועדות וריקודים המוניים ב-770. בין הנימוקים העיקריים - שכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א דורש שמחה בחודש אדר נוסף על שמחת פורים מצ"ע, ועל כולנה יש את הוראת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א מאשתקד: "תהי' רפואה קרובה ברוב שירה וזמרה".

כדי שהדבר יהי' בר-ביצוע ובהצלחה, ניגש אל "המטה העולמי להבאת המשיח", ור' יוסף יצחק שי' שגלוב, פעיל נמרץ במטה, עזר רבות בענין, ובראשותו של ר' שמואל בוטמן (יו"ר המטה) הדבר נעשה בר-ביצוע. [יצויין כי בשנה שעברה הי' זה "המטה העולמי" שזכה להיות הצינור למסור את ההוראה אודות "שישים יום של שמחה", וכן השנה - על "שלושים יום"]. בצד הכספי הסתייעו בכו"כ מאנ"ש - לתזמורת ולאוכל וכו', ביניהם בלט במיוחד ר' רחמים שי' אנטיאן, שלאחרונה במיוחד "נכנס בכל כחו" ל"מבצע משיח" באופן פעיל, ו"עושה ומעשה".

במודעות מיוחדות מטעם המטה, נכתב כדלהלן:

בס"ד. פורים שנת נפלאות גדולות

הודעה חשובה

התוועדות פורים רבתי בבית חיינו (770), הסדר יהי' כדלהלן:

(א) בליל מוצאי פורים (יום א') בשעה 6:00 בערב יתקיים על פי הסכמת וברכת כ"ק

אדמו"ר מלך המשיח שליט"א שידור "סאטעלייט" חי בענייני "משיח וגאולה".
 (ב) בשעה 9:30 תתקיים התוועדות חסידים רבתי בנושא "מגאולת פורים לגאולת משיח".

(ג) ובהמשך להתוועדות יתקיים ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (בשיחת פורים תש"מ):

"כשפורים חל ביום א' מיד לאחרי יום ש"ק, שע"ז נאמר 'וביום שמחתכם - אלו השבתות': חייבת להיות הדגשה מיוחדת בשמחת פורים שבא לאחרי ש"ק כדי שיהי' ניכר שמחת פורים על שמחת שבת עד לשמחה שלמעלה ממדידה והגבלה..."

ולכן אחרי התוועדות תתקיים ע"פ ברכת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (ביום ועש"ק פ' תצוה הבעל"ט) שמחת פורים בשירה ובריקודים עם תזמורת עד אור הבוקר.

באו בהמוניכם

המטה העולמי להבאת המשיח

ואכן, בשעות המאוחרות החלה התוועדות שתפסה את מקומה בחלקו המזרחי של 770. המתוועדים היו ר' יצחק שי' גאנזבורג ור' שלמה מג'סקי. הם דיברו בענינים שהזמן גרמא, "משיח וגאולה", ועשרות אנשים עמדו, רכנו והאזינו בקשב רב. הקהל אף ניגן כמה ניגונים והיתה זו התעוררות פנימית ברוח היום הגדול הזה. בהתוועדות אף חולק משקה שהואיל כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א להוציא עבור התוועדות והריקודים. לאחר מכן, בשעה 12:00 לערך, החלו הריקודים ב-770, ומה שהתרחש בהמשך קשה לבטא במלים... הקהל הי' "ספוג" מהגילויים המיוחדים של היום, ובפרט ממעריב, וכן הי' מבושם באופן של "עד דלא ידע"... וכל זה ועוד השפיע כמובן על הקהל והריקודים נמשכו עד 7:00 בבוקר. הי' זה איפוא באופן של "רוב שירה וזמרה..."

ולאחר שהתקיים חלקו האחרון של דברי כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א מאשתקד, "ברוב שירה וזמרה", כולנו מחכים עתה להתגשמות בעיני בשר חלקו הראשון והמובטח - "תהי' רפואה קרובה", מי"ד ממ"ש.

אירועי פורים תשכ"ו
אצל כ"ק אדמו"ר שליט"א

אד"ש הוציא מתוך החומש קונטרס חסידות ופתח אותו וקרא או עיין ומחכה עד שהחזן יגיע לאהבת עולם והקונטרס עוד פתוח וקריאת שמע וכו' ועמידה, ועמדו וכ"ק אד"ש סיים וקדושה, ובחזרת הש"ץ כ"ק אד"ש הי' מביט בתוך הקונטרס ועד סוף החזרה וברכת כהנים ומביט כדרכו בקודש ומביט מול וסיים וקדיש היום היום, ותיכף אמרו אתה הראת, וכ"ק אד"ש מביט על הוצאת הספר עד שהגיע לבימת הקריאה.

לאחמ"כ, כשהגיע הספר לבימה, פנה למזרח ופתח את החומש מע"ג הסטענדער שלו, ונשען עליו כל זמן הקריאה עד שקראוהו לעלות לתורה. קראו את כ"ק אד"ש למפטיר. לאחר הגבר וגלילה, כ"ק אד"ש קרא את ההפטרה וכדרכו בקודש וסיים וירד ואמרו יקום פורקן כו' ואשרי וכ"ק אד"ש כדרכו בקודש הביט עד שהכניסו את הס"ת והתפללו מוסף וכ"ק אד"ש סיים. בחזרת הש"ץ כ"ק אד"ש לקח את החומש והביט בו ועד סוף חזרת הש"ץ ואמרו קדיש והמשיכו את התפילה ואמר תהלים ואמר משניות וסגר את החומש ואת הסידור וקירב את הספרים והביט לבימה. וסיימו את התפילה ועמד ושמע את ההודעות ומביט על הקהל. כ"ק אד"ש

מוצאי שבת קודש לסדר פרשת תצוה ושבת זכור וערב פורים י"ג אדר תשכ"ו

באתי ל־770 והסדר עד 9:30 וירדתי למטה, ומחכה לתפילה, שחרית לכ"ק אד"ש והגיעה השעה וכ"ק אד"ש נכנס בשעה 10 וכמה דקות, ביד קדשו סידור, חומש ותניא והגיע ונגע בפרוכת והגיע לסטנדר והביט לחזן וגם לשעון כדרכו בקודש ופתח את הסידור והחזן אמר קדיש והתחילו להתפלל והחזן מיהר הרבה וכ"ק אד"ש התפלל כדרכו בקדש ונשען ופעמיים שעומד ומרוב שהחזן מיהר אז כ"ק אד"ש הגיע לברוך שאמר ולא לקח את התניא ואמר ברוך שאמר ובטח אמרו לחזן שיתפלל לאט כדי שכ"ק אד"ש יספיק להתפלל קריאת שמע עם הציבור אבל גם אז הי' היפך לגמרי וכ"ק אד"ש כדרכו בקודש ואמר ברוך שאמר ואח"ז בדק את הציציות וכדרכו מתחיל מימין ומסיים בשמאל והתפילה כדרכה

לבנתיים החל החזן להאט את קצב התפילה, הגיעו ל"ברכו" ולברכת "יוצר אור" ואז כ"ק אד"ש הגיע גם לציבור אבל מרוב שהחזן האריך הרבה עד שכ"ק אד"ש עבר את החזן וזה הי' ביוצר ואז אמרו לחזן למהר וכ"ק אד"ש אחז באהבת עולם ובנתיים כ"ק

ושואל ומשיב וניגשו גם ילדים וכ"ק אד"ש שואל ושרו ניגון ועשו שבע ברכות ובנתיים כ"ק אד"ש עונה לחיים ועד שסיימו את שבע ברכות ושרו עוד ישמע בהרי יהודה וכ"ק אד"ש עם ראש יד קדשו ושרו חזק וסיימו ושוב כ"ק אד"ש אמר עוד שיחה והשיחה היתה אחרי 3 ומעניין לראות את המראה של כ"ק אד"ש בשעה שאומר שיחה בניגון קושיא ותירוץ וכמו מלמד, והסביר ענין בשם כתבי האריז"ל שיש שני פירושים על החושן שמרומות בה מילת נחש ועוד פירוש שאותיות נחש בגימטריא משיח והקב"ה יעביר את הנחש הקדמוני ולביאת משיח שגם בזה מרומז נחש, ושרו ניגון ואמר עוד שיחה וסיים בטוב וקם וסיים את ההתוועדות בערך 3:35. התחילו לשיר הושיעה את עמך וכ"ק אד"ש עשה עם יד קדשו ומביט ואומר ועושה ויצא ועלה ונכנס לחדר קדשו וגם שם עמדו תלמידים ושרו ותיכף.

תפילת מנחה

בשעה עשרים לחמש בערך, נכנס כ"ק אד"ש למקום התפילה והי' דוחק. כ"ק אד"ש הביט בשעון וישב ואמר אשרי ובא לציון ומעט הניח את יד קדשו על מצחו, ואמרו קדיש וכ"ק אד"ש עמד ואמר ויהי בנסוע והביט והוציאו ס"ת והביט עד שהניחו את הס"ת לבימה ופתח את החומש, וקראו

סימן שהשבת מתוועים. משום-מה לא הכריזו על' מנחה'.

לקראת אחת וחצי, עמדו כולם מחכים לכניסת אד"ש להתוועדות. ואכן, בשעה היעודה, נכנס כ"ק אד"ש לזאל, נגע בפרוכת ארון הקודש כדרכו, והתיישב מיד להתוועדות. כ"ק אד"ש התיישב, ותיכף כדרכו בקודש עונה לחיים ומסתובב לזקנים כו' וגם למטה ליושבים וסיים ובנתיים שרו. כשגמרו לנגן, התחיל לומר שיחה א' בענין קישור פרשת זכור לפרשת תצוה ונמשכה 25 דקות. לאחר אמירת השיחה, שרו ניגון ולפני כן כ"ק אד"ש ביקש חומש ונשאר סגור, ובהתחלת שיחה השניה פתחו כ"ק אד"ש. בשיחה, הקשה כ"ק אד"ש מרש"י ב' מקומות שסותר את עצמו "חושן משפט". האריך בביאור הקושיות וסיים את השיחה "וכמו שיתבאר לקמן".

שרו ניגון ושוב אומר לחיים ונמשך כמה זמן ונעשה שקט ושוב נעשה שקט וכ"ק אד"ש התחיל להסביר את ההסבר הרש"י ונמשך וכ"ק אד"ש סיים את השיחה ושרו ניגון בניגון של קייטנת תשכ"ה וכ"ק אד"ש עשה עם יד קדשו ושרו חזק וכן עשה כמה פעמים, וסיימו לנגן וכ"ק אד"ש שוב אמר שיחה ד' ונמשכה זמן ואחרי כן וכ"ק אד"ש עונה לחיים,

נגשו אנשים עם בקבוקי יין וודקא וכדרכם מוסרים לכ"ק אד"ש ועונה

קריאת המגילה

אתאר את הסדר בשעת קריאת המגילה:

כל הבימה של ההתוועדות עומדים על הגובה הילדים וסמוך לכ"ק אד"ש דחיפות למה הדחיפות הלא כ"ק אד"ש לא קורא את המגילה אלא לראות את הכאת המן ואת האיגרת הזאת ולא יותר, ועמדתי על ספסל והתפללתי על ספסל ומחכים לכ"ק אד"ש שיבוא והגיע השעה וכ"ק אד"ש בא בשעה בערך 6:40 (לא ברור), וביד קדשו סידור את המגילה ונגע בפרוכת והגיע למקום. התחילו להתפלל ואמרו והוא רחום וברכו וישב במעריב ערבים וכדרכו בקודש כמו מעריב למעלה, וקדיש עמד. שמונה עשרה, לאחר הקדיש פתח כ"ק אד"ש את המגילה ולפני כן פתח את הסידור והביט (כנראה שהביט בדינים של מגילה),

לאחמ"כ פתח את המגילה כאיגרת והתחילו החזן ר' שוסטרמן שי' לברך וכ"ק אד"ש עומד ומביט והתחילו לקרוא את המגילה והקורא נמצא עומד על הבימה, ועמדתי לראות והתחיל לקרוא את המגילה וכ"ק אד"ש עומד ומביט וגם קורא בלחש ועד שהגיעו להמן ורעש מהילדים וגם כ"ק אד"ש מכה עם הרגליים והילדים מרעישים רעש ומפסיקים אח"ז וממשיכים את קריאת המגילה וכ"ק אד"ש כדרכו בקודש ומביט ומכה ושמעתי שמכה

א, ב, ג, והגבהה כ"ק אד"ש התקרב והביט ושוב חזר קדיש ושמתי לב שכ"ק אד"ש אומר יהללו אחרי קדיש ומתי שסוגרים את הפרוכת ועמדו עמידה, וכ"ק אד"ש סיים.

"קדושה". בחזרת הש"ץ כ"ק אד"ש ישב ומביט בסידור והניח את יד קדשו על מצחו ומביט בתוך הסידור ומודים עמד במקום, ושוב ישב ומביט עד סוף החזרה, וישב ולא אמרו צדקתך כו', ובקדיש עמד במקום ומזיז את הכסא ומביט בתוך הסידור, ואמרו אח"כ עלינו כו' ועד הסוף ואמרו משניות וכ"ק אד"ש סיים וסגר את הסידור הביט מול ולעומדים, וירד סוף קדיש ומביט ואח"כ יצא ועל פני קדשו נראה שמחה והתחילו לנגן הושיעה את עמך, ועשה עם יד קדשו ויצא כדרכו בקודש מתוך בהכנ"ס ותיכף יוצאים בחוץ ומחכים עד שכ"ק אד"ש יצא וילך לביתו,

עמדתי ליד הדלת סמוך לחזר היחידות וחכיתי וכ"ק אד"ש יצא ושרו ניגון ומסתמא עשה עם יד קדשו, והמשיך את דרכו וכולם הולכים אחרי כ"ק אד"ש ואז הלכנו לאכול ארוחת שבת וגמרנו ובאתי בחזרה ונחתי מעט ובאתי 7707 בשעה 5:45 ומאז מתחילים לתפוס מקומות סמוך לכ"ק אד"ש בקריאת המגילה.

שכ"ק אד"ש יצא עם פקט ביד קדשו וגם המגילה ונכנס לקאר [=רכב] ונסע לביתו ובאתי לחדרי ואח"כ באתי ל770 ורקדו כשעה והי' מאוד שמח ורקדו מתוך שמחה ויש התוועדויות בכל המקומות וישבתי לכתוב את היומן והשעה לפני 1 בלילה. ואני מתוועד אצל הדוד.

השעה 2:30 וב770 מתוועדים וגם בחדרי התוועדו וגמרו ועליתי למעלה ושוחחתי עם פישר שי' ובאתי שוב לחדר וקראתי קריאת שמע וברחמים אקיץ לישועתך קוטי ה' ומחר בעז"ה תפלה בשעה 10.

בכל המן ומנענע האיגרת הזאת, וסיימו את המגילה ושוב כ"ק אד"ש הביט בסידור ובנתיים גלגל את המגילה. ואח"ז אמרו ויהי נועם כו' ומביט בסידור והכניס את המגילה לנרתיקה, ואח"ז אמרו עלינו כו' ומשניות וכ"ק אד"ש פנה והביט לבימה ונשאר אח"ז והביט מול ונעשה שביל ור' גורדון שי' עושה הבדלה וכ"ק אד"ש הביט למבדיל וסיים את הבדלה ואח"ז יצא ואמר גוט פורים ושרו מעט וכ"ק אד"ש נכנס לחדר קדשו ואח"כ חכיתי ב770 והגיע הזמן וכ"ק אד"ש כיבה את אורות חדר קדשו ויצא וראיתי מתי

אמרו קדיש ואח"כ אמרו ויהי
בנסוע כו' וכ"ק אד"ש הביט והוציאו
ס"ת וכ"ק אד"ש מביט עד שמניחים
ואח"ז פנה ופתח את הקריאה מתוך
הסידור והתחילו לקרוא קריאת פורים
לישלישי' עלה כ"ק אד"ש וכדרכו
בקודש וסיימו לקרוא ועשו הגבהה
וכ"ק אד"ש הביט ואח"ז ירד ובא למקום
ואמרו אשרי וכו' ואח"ז כ"ק אד"ש
פנה ומביט למול הארון ועד שסוגרים
את הפרוכת והתפילה נמשכה. בשעה
11 וחצי נסתיימה התפילה וכ"ק
אד"ש אמר תהלים ואח"ז פנה ומביט
לעומדים וכן עד שאמרו משניות כו'
ואח"ז לקח את המגילה ואת הסידור
ודרכו לצאת ומביט והגיע לפרוכת
ונגע בה ושם עמד אדם מחופש וכ"ק
אד"ש עמד ונתן לו מעות כך נראה לי
(וגם שמעת')

אח"ז ראיתי את כ"ק אד"ש עולה
במדרגות לחדר קודשו וקהל מפוזר
ומקבצים כסף והלכנו לאכול ארוחת
בוקר ובאתי בחזרה וזה הי' אחרי
השעה 12 ומסדר הכנות לשלוח מנות
ועד לשירד בערך ועמדתי סמוך ל70
ומחכה לאחד והייתי בלי מעיל הקור
ופתאום אני רואה את כ"ק אד"ש
יוצא ובדרכו לנסוע לביתו וירד את
המדריגות ועמדו שם 3 קבצניות
וקבצן ושנים דיברו אחד לשני ולא

בס"ד יום ראשון י"ד אדר פורים
בחצירו של כ"ק אדמו"ר שליט"א
תשכ"ו

באתי ל70 בבוקר סמוך לשעה 10
ותפסתי מקום לראות את כ"ק אד"ש.
הנחתי תפילין וחיכיתי, ואכן בשעה
עשר הופיע כ"ק אד"ש מעוטף בטלית
ומעוטר בתפילין וביד קדשו מגילה
וסידור. כשהגיע ליד ארון הקודש, נגע
בפרוכת והניח את המגילה על שולחן
סמוך לסטנדר והתחילו להתפלל.

התפילה כדרכה וכ"ק אד"ש עומד
ונשען ומתפלל כדרכו בקודש וברוך
שאמר כו' פסוקי דזמרה וכו' וברכו
וכדרכו בקודש יוצר וקריאת שמע
ועמידה, וסיים וחזרת הש"ץ וכ"ק
אד"ש עומד ונשען ומביט בתוך
הסידור וברכת כהנים וכדרכו מביט
והחזן סיים ואמרו קדיש וכ"ק אד"ש
לקח את המגילה, וגם הפעם פתח את
הסידור והביט כמו אתמול ופתח את
המגילה כאיגרת והחזן התחיל לברך
וכ"ק אד"ש עומד וקורא בלחש והפעם
ראיתי איך שכ"ק אד"ש מכה ברגל
קדשו את המן. והקריאה נמשכה, שוב
רעש מהכאת המן וכ"ק אד"ש מכה
וראיתי שהכה כמה פעמים ופעם ברגל
ימין ופעם בשמאל ומביט וקורא וכן עד
סוף קריאת המגילה ובירכו ושוב הביט
בסידור ואח"ז מגלגל את המגילה.

ועמידה וכ"ק אד"ש סיים וחזרת הש"ץ וכ"ק אד"ש עמד ונשען כדרכו בקודש בתפילת מנחה של ערב שבת ומביט בתוך הסידור ומודים, וכו' והחזן סיים את החזרה וקדיש עלינו כו' ומביט בתוך הסידור והחזן סיים ואמר משניות וכ"ק אד"ש סגר את הסידור ואחז אותו ביד קדשו ומביט למול החזן וכן עד סוף הקדיש ואח"כ כ"ק אד"ש יצא מתוך בהכנס כמו מנחה של שבת קודש ונכנס לחדר קדשו, התחילו לנגן ניגון ורקדו בתוך ביהכנ"ס מתוך שמחה אנשים אברכים בחורים וצעירים וילדים ושמחה בלי גבול ממש. לאחר דקות ארוכות של ריקודים יצאנו (הרוקדים) תוך כדי שירה וכו' לרחוב איסטערן פארקווי ושם רקדנו והתגלגלנו על הרצפה כשעה ריקוד שמח

(בו בשעה שכ"ק אד"ש נמצא בחדר קודשו), סיימו את הריקוד, וכמובן היו ציפיות מאנשי הרחוב יהודים ואינם יהודים.

השעה 4:40 וישבתי וכתבתי את היומן עד שעה זו, ובשעה 5 סעודת פורים ועד לתפילת ערבית ואח"כ לההתוועדות הגדולה של פורים עם כ"ק אד"ש בשעה 8:30 בעז"ה ובלי נדר.

בשעה 5 סעודת פורים ובאנו בחזרה מתוך שירה, ונחתי מעט ובאתי 770 לתפלת ערבית וישבתי מעט בקיר

ראו את כ"ק אד"ש וכ"ק אד"ש עמד ומביט אולי מי מהם יפנה לקבל מעות פורים מכ"ק אד"ש ופתאום הרגישו שני נשים שדברו מקודם וכ"ק אד"ש המשיך את דרכו, ולפני הכניסה לקאר הם תיכף באו וכ"ק אד"ש נתן להם מעות פורים ואח"כ כ"ק אד"ש נכנס לקאר ונסע לביתו.

שמעתי שכ"ק אד"ש שולח משלוח מנות לר' שמואל שי' לויטין ומסתמא לרב חדקוב ולעוד רבנים ומי המשולחים זה אני לא יודע. עד לשעת תפילת מנחה קיימתי בנתיים משלוח מנות את הראשונה נתתי לידידי דוד שי' ולעוד כמה.

שמעתי שכ"ק אד"ש בא ל70 בשעה 2 אחה"צ וסידרנו את שולחנות ההתוועדות [=בזאל למטה], ואח"כ עליתי לתפילת מנחה [=זאל הקטן]. וכולם מחכים והכינו את מקום התפילה כמו ערב שבת ולא ידעו מאיפה כ"ק אד"ש יכנס ואת השעה אני לא יודע כי הי' מאוד צפוף אבל אחרי 3:15.

פתאום כ"ק אד"ש נכנס תיכף מתוך בהכנס וגם העומדים בפתח לא הבחינו שזה כ"ק אד"ש (ככה קורה לפעמים שנפגשים עם כ"ק אד"ש בהפתעה, ולא שמים לב, ובסוף רק רואים שזה כ"ק אד"ש).

כ"ק אד"ש נכנס עם הסידור ביד והביט בשעון ונגע בפרוכת, ועמד ונשען ואומר אשרי על הסטנדר וקדיש

שתתחיל בשעה טובה ומוצלחת 8:30 ומחכים למטה וישבתי לכתוב את המשך היומן עד השעה זו 7:30 ומחכה, והגיעה השעה וכולם יושבים ועומדים כל אחד ואחד על מקומו וגם אני עומד על מקומי והיום יום שני והשעה 10 בלילה ומתועדים וכותב את כל תהליך ההתוועדות.

עוגה בתוך קופסה

השעה 8:30 וכ"ק אד"ש בא ור' חדקוב הי"ו אחריו וכולם עמדו והביא גם סידור והשולחן מוכן כתמיד בקבוק גזוז [=סודה] ומפיות נייר וגביע לין ומזונות ועוד עוגה גדולה בתוך קופסה שאחד הביא משלוח מנות לכ"ק אד"ש (אגב, הקופסה הזו נשארה סגורה עד סוף ההתוועדות, כ"ק אד"ש מסר אותה להתוועדות של היום [=יום למחרת], וכעת [=ביום כתיבת היומן] מחלקים אותה וגם משקה).

צפון ולומד חומש עם רש"י ור' חדקוב שי' נכנס לכ"ק אד"ש ועוד מעט כ"ק אד"ש יצא לתפילת ערבית, ופתאום כ"ק אד"ש נכנס ותיכף קמתי ממקומי ועמדתי וכ"ק אד"ש נכנס ובמקרה נפל דף של חומש ממה שאני קראתי וכ"ק אד"ש הביט על זה ואני לא ראיתי את כ"ק אד"ש בשעה זו ותיכף הרמתי את הדף.

היום החזן ר' חדקוב הי"ו וכ"ק אד"ש עומד ונשען ואמרו והוא רחום כו' ברכו וישב המעריב ערבים והניח את הסידור על מדף הסטנדר כי המקום מוכן כמו מעריב של מוצאי שבת קודש וישב וקדיש עמד ובנתיים מדפדף עמידה וקם באמן יהא שמיה רבא וכו', שמונה עשרה, וסיים ובנתיים הביט לקיר צפון למקום שתולים שם ההודעות ובקדיש שחזר ונשען על הסטנדר קדיש עלינו כו' ומשניות ונשאר עומד ונשען ור' חדקוב שי' סיים את הקדיש וכ"ק אד"ש עמד לצאת ושוב הגיע אותו הרב שבא לייט כסלו וי' שבט ולפורים וניגש לכ"ק אד"ש ודיבר איתו במשך כמה זמן ושמעתי ששאל את כ"ק אד"ש אם גם הפעם כ"ק אד"ש יעלה למעלה. כמו י' שבט ושמעתי שכ"ק אד"ש ענה לו שקודם צריך להיות למטה בשמחת פורים, לאחר שגמר הנ"ל לדבר עם כ"ק אד"ש, יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א מהואל ונכנס לחדר קדשו. כעת, באים אנשים להתוועדות

ושרים חזק וקופצים ורוקדים מעל מקומותיהם ושוב נעשה שקט

כ"ק אד"ש התחיל לומר שיחה ג' ובאמצע השיחה הרמקול נהי' חלש וכ"ק אד"ש מביט למקום שהרמקול מסדרים אותו והביט כמה פעמים ודיבר בלחש ועשה עם כתפי קדשו וכך נמשך כמה זמן ועד סוף סיום השיחה ואמר שוב לחיים והשעה אז היתה 9:35 בלילה, ומדבר עם אנשים זרים ועונה להם לחיים. ומדבר ושואל ועונה ומחייך ושמח מאד ובאים אנשים זרים ממקומות משונות להתוועדות וניגנו ניגון וגם הי' מנענע עם ראש ושרו חזק וכרגיל ותמיד ומנענע עוד יותר חזק ושרים עוד יותר חזק מאד. ומביט ומנענע לכל הפינות ומביט למעלה ולמטה ולימין ולשמאל ועוד חזק ושרים וקופצים ושרים וכרגיל אומרים לחיים וגם אני אמרתי לחיים, וכ"ק אד"ש עונה ומביט לכל המקומות שיענה להם לחיים, ושרים עוד.

ושוב עונה לחיים לאנשים זרים ומדבר איתם ומחייך להם והם נהנים מקירוב זה, וגם הי' נותן יד לכמה אנשים והם מאד שמחים ואומרים לחיים לכ"ק אד"ש, ובשירה עוד הי' מנענע ושרו חזק ובאים עוד אנשים זרים ומכניסים אותם סמוך לכ"ק אד"ש ואומרים לחיים וכ"ק אד"ש פונה לאיפה שהם עומדים ואומר להם ומושיט להם יד והשירה ממשיכה

כ"ק אד"ש נכנס וישב והתחיל תיכף לענות לחיים ולקח מפית וניגב את הכוס. לאחמ"כ לקחה הרב מענטליק, ומזג לכ"ק אד"ש יין ובנתיים כ"ק אד"ש לקח מזונות וטעם (וקודם שטעם הניחם כ"ק אד"ש בנייר) ואח"ז לקח את הכוס יין וטעם ממנו,

לאחמ"כ פנה ליושבים למטה ולזקנים ואומר לחיים ומימין לשמאל וכן לשמאל ואומר וגם למעלה לעומדים ובנתיים ניגנו ניגון וכ"ק אד"ש הי' מחייך וצוחק, ושמח וגם הי' מתנענע חזק וגם שרים חזק וממשיך לענות לחיים ושרים ושמחים וגם אומר לעשות לחיים לאנשים. וגם מראה עם יד קודש לומר לחיים, ומביט על כולם.

כ"ק אד"ש שתה ואמר לחיים נעשה שקט והתחיל לומר את השיחה א' ונמשכה כמה זמן וסיים "ופרצת ונחלה בלי מצרים" כו' ואמר לחיים והתחילו לנגן את הניגון 'פרצת'. גם הפעם הי' מתנוענע ושרו כמה פעמים את הניגון בשמחה גדולה, תוך כדי שמהקהל מושיטים כוסות לחיים לכ"ק אד"ש ועונה וכרגיל וכדרכו בקודש.

השירה נסתיימה ונעשה שקט וכ"ק אד"ש עונה לחיים, ולאחמ"כ מתחיל לומר שיחה ב' וגם נמשכה זמן וסיים "עד דלא ידע בפועל ממש", ואת הלשון אני לא זוכר טוב. ואח"ז אמר לחיים וניגנו ניגון בלי מילים וכ"ק אד"ש הי' מתנענע ועושה עם הראש

ונעשה שם שקט ועונה לחיים.

כ"ק אד"ש התחיל לומר שיחה ד' ונמשכה כמה זמן וכ"ק אד"ש סיים ושוב מנגנים וכ"ק אד"ש אומר לחיים וטעם יין והתחילו לנגן את הניגון כמו שישו ושמחו בשמחת תורה, וניגש אדם עם בקבוק וודקה וכ"ק אד"ש מזג לו משקה ונתן לו מזונות ושרו ומנענע חזק, ושרו עוד יותר חזק וכ"ק אד"ש מנענע חזק ושרו עוד יותר חזק וכ"ק אד"ש הי' מדבר ושואל ופונה ומדבר ובאו עוד כמה אנשים ומוסרים לכ"ק אד"ש בקבוקי וודקה ויין ונגשים וכ"ק אד"ש מוזג להם ואומר להם לחיים וניגנו ניגון "הנה מה טוב ומה נעים" והי' שמח ונגמר הניגון וכ"ק אד"ש הביט על ר' יואל ש"י ואמר לו לנגן את הניגון סטאווי יא פייטו וכו', ותיכף החלו כולם לנגן (כיון שאמר זאת כ"ק אד"ש על הרמקול) והמשיך כ"ק אד"ש לומר לחיים לקהל, ושרו והי' גם מדבר ומנענע עם הראש ובשעה שהגיעו הקהל ל"ואתה תשמע מן השמים" שאומרים בלי מילים, האריכו בזה הרבה וכ"ק אד"ש עשה עם הראש ונענע חזק, וחזרו על-כך כמה פעמים, וכולם צועקים אה אה אה כו' עד בסוף אמרו מן השמים והשיר נסתיים.

ואתה תשמע מן השמים

כ"ק אד"ש התחיל לומר שיחה ו' ובשיחה זו אמר והזכיר גם מתורת

פורים שנוהגים לומר. כ"ק אד"ש הזכיר ואמר שהמן בא וטען לפני אחשורוש שהעם היהודי לוקחים בן 8 ימים ומלים אותו וזה צער בעלי חיים, א"כ צריך לאבדם היפך מצער בעלי חיים... ועוד ענין משנת השבע. ונמשכה השיחה כמה זמן וסיים את השיחה "ליהודים היתה אורה ושמחה וששון" והמשיך לומר בהדגשה "כן תהי' לנו",

ואמר "לחיים" ושוב ענה לחיים וכדרכו בקודש והתחילו לנגן את הניגון "ניעט ניעט" והי' מתנענע מעט וניגשו עוד אנשים עם בקבוקי משקה וכ"ק אד"ש מוזג להם ואומר להם לחיים ומדבר ועוד אנשים זרים, ושרו ומנענע ונעשה שקט.

כ"ק אד"ש אמר שיחה ז' ונמשכה זמן וסיים את השיחה ב"בני חיי מזוני ורוויחי וששון ויקר" ואמר לחיים וניגן עוד ניגון וכמו תמיד אומרים לחיים בין שיחה לשיחה והשיחה ממשיכה ואח"ז שוב שיחה ח' וסיים בברכה ארוכה (אינני זוכר את כולה) - "בגאולה השלמה והאמיתית" ואמר לחיים והשעה לפני 12 בערך ואח"ז צוה לנגן את הניגון של לפני המאמר וכדרכו בקודש כ"ק אד"ש עצם את עיני קדשו במשך כל הניגון עד לסוף המאמר. לאחר שהניגון הסתיים והשתרר שקט, פתח כ"ק אד"ש במאמר על המילים "ויבז בעיניו לשלוח יד במרדכי לבדו",

עם יד קדשו ושרים חזק מאד, ואח"כ ניגשו עוד האנשים שעומדים בתור וכ"ק אד"ש שמח מאוד ומחייך וצוחק ושואל ומשיב ועונה וכדרכו בקודש ומוסר את הבקבוק רק ביד ימין המבקש וענה ומביט ואח"ז פתח את קופסאת המשלוח מנות וכ"ק אד"ש מסר אחד לר' רונשטיין שי

והוא תיכף מחלק וקופצים ומבקשים ושוב מסר את השני לעוד אחד. ואחד מסר עבור המביא וגם הוא נחלק ותיכף נגמר הכל והוא חשב שבטח כ"ק אד"ש יקח מזה אבל כ"ק אד"ש מסר ושמעתי שגם הוא מביא ביכורים בשבועות לכ"ק אד"ש ואיתו הולך שמח...

ושרו עוד ניגון והוא ניגש כמה פעם לכ"ק אד"ש ומדבר ושואל וענה לחיים, ואח"ז המשיך התור ללכת לכ"ק אד"ש וניגש קפלן שי מכאן ומסר לכ"ק אד"ש בקבוק משקה שהביאו אותה מרוסיה (כך שמעתי) והניח אותה על יד קודשו בשולחן ובחורים מהישיבה של כאן שנסעו לשבת למקום סודי ועשו שם שמח, הביאו לכ"ק אד"ש תפוזים ואמר להם לחיים ולקח מן התפוזים ומסר לאלה שהביאו אותם ותיכף מתחלקים וכבר נגמרו.

קופת רבינו

ונתן גם לר' רונשטיין ותיכף התחיל לומר שיחה ט' והיתה בענין מגבית קופת רבינו וכ"ק אד"ש אמר בטח

וכולם עמדו על מקומותיהם בשעה שכ"ק אד"ש אומר מאמר ועוצם את עיני קודשו בשעת המאמר על פני קודש נראה פנים כמתייגע והמאמר ארך 25 דקות בערך, וסיים "כן תהי' לנו".

פתח את עיני קדשו ואומרים לחיים וניגון ניגון ואח"ז שוב ניגשו אנשים לכ"ק אד"ש וניגשו עוד ועוד ונעשה תור של אנשים ובחורים עם בקבוקים מימין ומשמאל, וכדרכו בקודש של כ"ק אד"ש ושואל ולפעמים נשמע ברמקול ומחייך ומתנענע בניגון ואז יותר לא מתקרבים. אח"כ הביט לימין או לשמאל וניגשים עוד אנשים, ובשירה הי' מנע חזק מאד ומילא גם שרים חזק.

לפעמים, תוך כדי דיבור עם אנשם פרטיים, מזיז כ"ק אד"ש את הרמקול לצד בכדי שלא ישמעו את תוכן הדברים. פתאום ניגש אחד (אח של זה שהקים את בהכנ"ס חב"ד בזכרון מאיר) וגם בנו היה אתו, הניח על השולחן 3 קופסאות קטנות עם פירות וזה הי' משלוח מנות לכ"ק אד"ש והניח אותם על שולחן כ"ק אד"ש ומדבר עם כ"ק אד"ש ואומר לחיים וגם עם בנו כ"ק אד"ש מדבר איתו הרבה.

ניגנו את הניגון "האפ-קאזאק" ובשירה זו עשה עם יד קדשו חזק ומביט לימין ולשמאל ועוד עשה עם יד קדשו ושרים חזק מאד, ואח"ז עושה

גמירא ומזג עוד כוס והפעם כ"ק אד"ש טעם כוס אחר כוס ועד הסוף. וגם דיבר עם דוכמן, ושרים ושמים וכולם מביטים על כ"ק אד"ש על השמחה הרבה, וכ"ק אד"ש קרא לבנו של ר' שמואל כהנוב ומדבר עוד על "לא ידע", ובנתיים הגיע הבן וכ"ק אד"ש מזג לו כוס גדולה והוא עשה לחיים וכ"ק אד"ש ענה לו ונתן לו מזונות ושרים וכ"ק אד"ש ענה לחיים לכולם,

והמשיך לדבר בענין תקנת כ"ק אדמו"ר הקודם, (שכ"ק אד"ש קוראו תמיד נשיא דורנו, מורי וחמי), בענין חת"ת והיו שיחות קצרות בנתיים ואומרים לחיים ושמים. וסיים את השיחה. מתייהדים כי נפל כו', ואמר את הפסוק ה' אחד ושמו אחד. מישהו (?) דיבר על כ"ק אד"ש וכ"ק אדמו"ר שליט"א אומר שאינו שומע. ועוד מדבר דוכמן עם כ"ק אד"ש וכ"ק אד"ש טעם מזונות ומחייך וצוחק וניגש שוב הבן של ר' שמואל כהנוב ש"י והיות וכ"ק אד"ש דיבר על עד דלא ידע לכן כ"ק אד"ש אמר שהוא לא רואה שאחד עושה והתחיל ר' דוכמן וכ"ק אד"ש אמר לדוכמן דבר מה והזכיר טייפ כי אז ה"י מדבר ר' דוכמן מתוך שתיה וצועק שקט שקט וכ"ק אד"ש המשיך עוד שיחה ומדבר ור' דוכמן עומד למטה והתחיל להשתגע מרים את הכתפים ומכה יד על יד וקופץ מעט וכולם מביטים עליו וכ"ק אד"ש אומר

קיבלו מעטפות והיתה שיחה קצרה וכולם כותבים פתקים כי כ"ק אד"ש אמר שהוא יזכיר על הציון כל אלה שייתנו וכתבו וכן כותבים ובנתיים כ"ק אד"ש עונה לחיים וגם עוד ניגשים אנשים עם משקה ושרו ופרצת גם הרש"ג ניגש וכ"ק אד"ש לקח את הבקבוק מלמטה ממה שכ"ק אד"ש טועם, ונתן לרש"ג,

והתחילו לנגן את הניגון אין אדיר כה' ובמפי א-ל כ"ק אד"ש ה"י מתנוענע חזק וגם בנתיים מגיעים מעטפות מלאים כסף וצ'קים ור' חדקוב מוסר לכ"ק אד"ש ומניחים על השולחן וכ"ק אד"ש לקח ומכניס לתוך פקט [=חבילת] נייר וממלא. ועוד באים, ושוב מפי א-ל וכו' וכ"ק אד"ש מנענע ושרו עוד חזק וכמה פעמים אמרו מפי א-ל.

לאחמ"כ נעשה שקט וכ"ק אד"ש התחיל לומר שיחה י' ונמשכה כמה זמן וסיים "שנת הרחבה, בבני חיי ומזוני רויח"י כו'. ואח"ז טעם מזונות וגם עונה לחיים וכדרכו בקודש ואמר לחיים וטעם את כל הכוס עד גמירא ור' מנטליק מזג עוד כוס מלא לכ"ק אד"ש ושמה ושרים.

אח"ז שיחה ובענין עד דלא ידע ונתן מזונות לר' דוכמן ומילאו שקית א' עם המעטפות וכ"ק אד"ש לקח את השקית הב' ופתח ומילא עוד את המעטפות ומנח אותה על השולחן וטעם יין עד

לפעול הרמקול ואמר שאדר הוא א-דר אלף דר, והשעה 2:20 ור' דוכמן עמד ונשען על שולחן כ"ק אד"ש וכך נשען כמה זמן ולא הרגיש טוב, ותיכף לקחו אותו משם וכ"ק אד"ש הפסיק באמצע השיחה והביט על דוכמן והשכיבו אותו ושפכו מים...

אח"ז כ"ק אד"ש המשיך את השיחה ואת ר' דוכמן לקחו אותו מההתוועדות וסיים את השיחה "בשמחה וטוב לבב", וכ"ק אד"ש הראה עם יד קדש ד' אצבעות וסימן שינגנו את הניגון ד' בבות ותיכף התחילו לנגן וכ"ק אד"ש עצם את עיני קדשו בשירה, וסיימו את הנגינה וכ"ק אד"ש פתח את עיני קדשו והחל לנגן "ניע זוריצ"י וכו' ושרו את הניגון וקפצו ורקדו ובניגון זה התנענע כ"ק אד"ש בחוזק. ואמר לחיים וטעם את כל הכוס ונגע ביד קדשו על מצחו, וסיימו את הניגון ואמר לנגן את השיר "אני מאמין" ומנגן עם כולם בלחש וסיימו וצוה לנגן ניגון "צמאה לך נפשי" ועונה לחיים למסובים למעלה ולמעלה ולמטה ומנגן ומתנענעם הראש ושרים ור' מענטליק מזג עוד כוס וכ"ק אד"ש קרא לר' חיים פארו ש"י וכ"ק אד"ש מזג לו וודקא ונתן לו מזונות ואומר לו לחיים ונתן לעוד אדם 30 פעמים נתן לו.

לאחמ"כ, אמר כ"ק אד"ש בקול (מתוך הרמקול) "נכדו של הרב זוין שיי", ומיד ניגש הת' נחום וכ"ק אד"ש

את השיחה ודוכמן עושה עוד יותר חזק ובשעה שכ"ק אד"ש אומר איזה דבר אז צועק ומשתיקים אותו והוא נטפל לשולחן של כ"ק אד"ש מורידים אותו וכ"ק אד"ש סיים את השיחה "ושמחה וששון ויקר" ועונה לחיים ושרו וכ"ק אד"ש ה' מנענע חזק ושרים עוד חזק ושמח מאד עד בלי די,

דיבורים פרטיים

ודוכמן בשלו ומשתגע יותר וצועק ומשתיקים אותו וכ"ק אד"ש בשירה מנענע ופונה לכל הצדדים ושרים וקופצים חזק ונמשכה זמן מה. ואח"ז כ"ק אד"ש אמר שיחה והתחיל לומר והזכיר את כפר חב"ד ועוד ושאל למה קוראים לו כפר חב"ד מקום שמשם מפיצים הפצת מעיינות החסידות וצריך להיות שם נעלה לפחות עיר חב"ד והמשיך בזה ואח"ז הסביר את המעלה של בן כפר לבן עיר הרואה את פני המלך ודוכמן בשלו ואד"ש שמח. השעה 2 וסיים בברכה בטוב וכ"ק אד"ש צוה לנגן את הניגון ועצם את עיני קדשו ניגון בלי מילים ופתח את עיני קדשו. ודוכמן בשלו, וכ"ק אדמו"ר שליט"א טעם את כל הכוס עד גמירא ומילאו עוד כוס ושרו וגם כ"ק אד"ש שר בלחש ונעשה שקט וכ"ק אד"ש התחיל לומר שיחה והרמקול לא פעל וכ"ק אד"ש דיבר בלי רמקול וכמובן שהביט כדרכו לשם, ואח"ז התחיל

אחרונה, ועונה בנתיים לחיים. לאחמ"כ פנה כ"ק אד"ש לבחור זווין שי ואמר לו "לגמור את הכוס" (כי מילאו לו עוד הפעם) ושאל אם הכוס מלא?...
לאחמ"כ, שאל הרבי שליט"א "אם נשאר איזה משקה על השולחנות?"

החלוקה המיוחדת

מעכשיו מתחיל השמח ביותר ועד לסוף שכ"ק אד"ש נסע לביתו:

תיכף התחילו לחפש אם נשאר איזה יין או משקה וגומרים את כל הבקבוקים של היין ושל המשקה וכל מי שיש לו משקה מוזג ושיתה והשתיה כדת אין אונס ומוריקים ועוד מוריקים ובלי להתחשב. תוך כדי אמר כ"ק אד"ש ש"אסור על פי הדין לעשות בל תשחית והכוונה לגמור הכל ולהוריק כל הבקבוקים" וזה קשור עם שנת השבע [=שנה לפני שנת השמיטה שהיתה אז בתשכ"ו] וכתוב בה "ולאכלה" (ואולי זה ההסבר מדוע כ"ק אד"ש טעם הרבה היום והפעם יותר מכמו תמיד),

כ"ק אד"ש יושב ומוזג וממלא לאנשים וממלא להם כוסות מלאים וודקא ושום יין ומוריק בקבוק אחרי בקבוק ומביאים עוד בקבוקים ושותים ונגשים אנשים וזקנים ומקבלים וכ"ק אד"ש מחלק בלי שיעור ואומר להם לחיים ומתוך שמחה וכ"ק אד"ש נגע שוב על מצחו (וכמו שאומרים שהיין

נתן לו כוס משקה 95 אחוז ושתה, וכ"ק אד"ש אמר לו שיגמור הכל, ושאל האם הכוס מלא ותיכף מילא את הכוס בשבילו עוד הפעם... הי' מאד שמח וכ"ק אד"ש עונה לחיים תוך כדי לקהל, כ"ק אד"ש נתן לבחור לשתות וגם נתן לו מזונות ונחום שתה הכל עד סוף. וכמובן שאח"ז לא הרגיש טוב.

הי' שמח ומעניין לראות את כל המחזה הזה וכבר הבחורים ראו שיש היתר לשתות ותיכף התחילו למלאות כוסות גדולות ואומרים לכ"ק אד"ש לחיים.. ושותים הכל.

השמחה הגדולה

כ"ק אד"ש התחיל לשיר לבד את הניגון "חאטש מי חודי", וכ"ק אד"ש שר מעט ואח"ז כולם ביחד מתוך שמחה ושתי, כ"ק אד"ש מתענע עוד ועוד ושרים יותר חזק ועונה לחיים ונותן עוגה ויין לאנשים והי' שמח וכ"ק אדמו"ר שליט"א התחיל לומר שיחה וסיים ומלאה דעה כו' כמים לים מכסים ואמר לחיים ושוב שתה עוד כוס עד גמירא וגומר עד הסוף. והי' שמח מאד.

כ"ק אד"ש אמר שהוא מוסר את כל הנשאר כאן - וודקה ועוגה ל"התוועדות של מחר" והרב דוד שי' רסקין ניגש וקיבל את כל הדברים. לאחמ"כ טעם עוד מזונות ואח"ז כ"ק אד"ש לקח את הסידור ופתח אותו ורוצה לברך ברכה

את הניגון "אבינו מלכנו" וסגר את עיני קודשו ואח"כ כולם שרו ביחד וסיימו את הניגון וכ"ק אד"ש אמר שיחה בענין ללימוד דיני פסח ש30 יום לפני פסח לומדים ובפרט שולחן ערוך של האדמו"ר הזקן שולחן הזהב והטהור וסיים את השיחה לחיים ולברכה והמשיך לחלק, ואחר-כך אמר "כל הפושט יד נותנים לו", ותיכף התחילו לקפוץ מכל 4 קירות הבית אנשים צעירים וזקנים ואברכים אל כ"ק אד"ש,

דחיפות אימות

וקופצים ודוחפים לקבל משקה מאת כ"ק אד"ש, ואני עמדתי. והגיעו עוד ועוד איום ונורא, ובסוף שמעתי שכ"ק אד"ש הי' מוכרח לעמוד (!) ומחלק ונדחפים מימין לשמאל ואחד על השני ואנשים נופלים וקמים והזקנים ברחו להם משם, וישבו על הבימה והיו גם אז גם שיכורים וישבו והשתגעו הרבה מאד, וכ"ק אד"ש מחלק!...

כ"ק אד"ש היה מוקף באנשים ודחיפות וכך נמשך כמה זמן וכ"ק אד"ש בירך וזה לא ראיתי אלא אח"כ התחילו לצעוק "לפנות דרך", כ"ק אד"ש עומד לצאת ומפנים את הדרך אבל אי אפשר. אנשים נופלים ועוד נופלים ור' חדקוב שי' גם נפל וכ"ק אד"ש הגיע למדרגות וירד לאט לאט והדחיפות התגברו..

השפייע), וכל זה הי' לפני הברכה וכ"ק אד"ש עומד ובנתיים התחיל לעמוד על השולחנות וכ"ק אד"ש ממשיך למזוג עוד ועוד ואומר ומדבר ברמקול איזה דבר מה, ואמר ברמקול "כלים רקים על תמעטי"...

שהכוונה להרבות לגמור את הבקבוקים והפעם התחילה השתיה כדת אין אונס בגילוי ממש! כי כ"ק אד"ש בכבודו ובעצמו מוזג לאנשים בלי שיעור וכמה וכמה ואני עומד על שולחן ומביט וכולם מביטים על ה"שמח" המשונה שלא הי' כמעט זה כמה שנים.. וגם שרים וכל אחד ואחד שניגש עם בקבוק לכ"ק אד"ש - מוסר את הבקבוק לכ"ק אד"ש ואד"ש פותח ומוזג וכך הלאה. והניחו עוד בקבוקי יין וודקא על השולחן.

כ"ק אד"ש התחיל לקרוא לאנשים בשמות "חיים זאב" וניגש וכ"ק אד"ש ממלא לו וודקא ואומר לחיים ולברכה בקול רם, ועוד קורא. וקרא לבחורים שנסעו ומוזג להם וביקש לקרוא להרב הכט ואח"כ קרא לר' משה הכט ולא הי', וכ"ק אד"ש עשה עם יד קודשו ושואל את אחיו ואיננו. ולבנתיים ממשיך כ"ק אד"ש למלאות לאנשים ולמזוג לחיים וכו', ותוך כדי שואל: "האם הכלים ריקים"? ומקבל עוד ועוד בקבוקים גדולים וקטנים וממלא. ומזכיר עוד שמות והניחו עוד בקבוקים...

לבנתיים, התחיל כ"ק אד"ש לנגן

מי מצלם?

לבנתיים, לכל הקהל כ"ק אד"ש עונה לחיים ולברכה בקול רם. ושוב נדחפתי ושוב עליתי על הקאר ומושיט את הכוס לכ"ק אד"ש וגם הפעם זרקו אותי אבל לפני כן הייתי על יד פני כ"ק אד"ש ופתאום נראה אור של מצלמה ואחד צילם את כ"ק אד"ש. כאן, פנה כ"ק אד"ש לריליג, ושאל באידיש: "מי זה שעושה את הפילים? שיביא את זה!" וכ"ק אד"ש הפסיק לחלק ושואל כמה פעמים והרב גרונר שי' אומר לכ"ק אד"ש עוד מעט, ובסוף הביאו את המצלמה ואז כ"ק אד"ש המשיך לחלק עוד משקה. אבל סוף סוף לא קבלתי לא בתוך בית הכנסת וגם לא בתור בחוץ, אבל לא לקבל כלל, לא בא בחשבון - אז נסיתי עוד הפעם לדחוף והפעם באתי מהצד ולא מעל הקאר והגעתי עד כ"ק אד"ש ומעניין לראות איך שכ"ק אד"ש עונה לחיים ולשמוע איך שכ"ק אד"ש אומר לאחד באידיש "מה אתה דוחף" ואמר כמה פעמים ואני עמדתי ושמעתי והייתי מושיט את הכוס ואומר לכ"ק אד"ש שעדיין לא קבלתי וסוף סוף הגעתי בפעם ג' עד שאמרתי לכ"ק אד"ש שעדיין לא קבלתי ונדחפתי טוב והגעתי והושטתי את הכוס וגם כ"ק אד"ש אמר שיגשו "מי שלא קיבל בכלל", ואמרתי שלא קבלתי בכלל.

כ"ק אד"ש הביט עלי ונתן לי מעט

כ"ק אד"ש יצא מתוך שירה לאט לאט והשעה היתה 3:30 אחרי חצות לילה, ואז התחילו עוד לשתות לבד והריקודים מתחילים לרקוד ולהשתגע ושיכורים עד בלי די ופתאום בא אחד ואומר לי שכ"ק אד"ש מחלק משקה בחוץ ואני לא קפצתי לקבל בתוך ביהכנ"ס ועליתי למעלה, וחפשתי כוס, וראיתי שוב: "דחיפות".

זה התחיל כך: כ"ק אד"ש עמד לצאת וניגשתי וולפא וכ"ק אד"ש מזג לו ואז כ"ק אד"ש עמד בפתח ה770 והתחיל לחלק ואני הגעתי וראיתי את כ"ק אד"ש מחלק ונדחפתי ודחפו אותי והגעתי עד כ"ק אד"ש וכ"ק אד"ש הי' נדחף ע"י הדוחפים ומגיעים וכמעט נוגעים בכ"ק אד"ש והכוסות מושטות וכ"ק אד"ש מחלק, לא קבלתי וכ"ק אד"ש המשיך את דרכו עד הקאר למטה וגם שם היו עוד דחיפות וכ"ק אד"ש עומד והדלת של הקאר פתוחה וכ"ק עמד ומחלק ודחיפות. וכ"ק אד"ש עומד ומחלק ונדחפתי ולא עזר.

פתאום החבריה עלו על ה"מצאה" לעלות על הקאר וכך להגיע קרוב לכ"ק אד"ש. ועלו ונמעץ הגג. וכ"ק אד"ש עדיין מחלק. ועליתי פעם ראשונה על הקאר והגעתי עד פני כ"ק אד"ש והביט עלי ובקשתי שיתן לי אבל מרוב דחיפות לא קבלתי וזרקו אותי מעל הקאר, ושוב אני נדחף, וצועקים "לא לדחוף את כ"ק אד"ש". חוצפה.

שוכבים ועוד שותים ורוקדים למטה ונעשה עוד מנין למעלה של שתיה ושותים ושרים ורוקדים ושמחים ונתנו לי גם לשתות ורקדתי ואעפ"י ששתיתי יודע אני מה איתי ולכן אני כותב לא שתיתי הרבה אבל רקדנו, נו מילא וכל אחד ואחד עושה את שלו זה בוכה וזה שר וזה מדבר וזה מתגלגל וזה רוקד ומה שעולה בלב של אחד עושה וגם אני עשיתי מה שבליבי, ושוב נמשכה השירה והריקודים וזה הי' עד אור הבוקר. את השעה אני לא יודע. וב770 נמשכו עוד ריקודים ושותים ומביאים עוד וכבר מתחילים לשכב כל השיכורים ובאתי וגם אני לחדרי וקראתי קריאת שמע שלא יעבור זמנה ושכבתי אחרי ההתוועדות של 7 שעות לעמוד על הרגלים ולרקוד וזה הי' הפורים שלי בחצירו של כ"ק אד"ש בשנת תשכ"ו.

אשרי ו"אשרי חלקו" שזכנו ה' להיות בפורים זה וגם לפורים זה שלא הי' כמוה לפני כמה שנים וממש לא נשאר אחד שלא שתה וכל הכלים ריקים מ"ין ומוודקה ואנשים וזקנים ומורים ומלמדים השתכרו ורקדו ושמחו בשמחת פורים בחצירו של כ"ק אד"ש ומה אסיים את היומן ליום א' פורים, שכ"ק אד"ש יצא מגדר בכלל והתלבש לנו ולכל אחד ואחד הן בשתיה והן בדיבורים והן בשמחה ובדחיפות אשר אי אפשר ואי אפשר להאמין למחזה

משקה וברכתי וטעמתי ואמרתי לחיים וכ"ק אד"ש ענה לי בקול רם "לחיים ולברכה" ואז חזרתי אחרת ועמדתי עוד לראות וכ"ק אד"ש עומד ומחלק.

לבנתיים, ליד כל התור, השיכורים רוקדים ושמחים. ויש דחיפות. הרב חדקוב נמצא בתוך הקאר (הוא גם שיכור וגם הרב מנטליק לידו גם שיכור וכמעט כל 770 שיכורים חוץ מכמה) ואחד שיכור עשה קולע' על הקאר לפני כ"ק אד"ש ומשתגעים והי' קירוב יותר מדי הפעם לכ"ק אד"ש.

עמדתי לראות ובערך השעה היתה כבר אחרי לפנות בוקר ועד לשעה בערך 4:30 כ"ק אד"ש עמד וחילק והביאו קאר אחר ועמד בצד וכ"ק אד"ש הי' מאד צייף (כך נראה) והפסיק לחלק והקאר מוכן וכ"ק אד"ש עמד ללכת ושוב דחיפות ועד שהגיע לקאר וכ"ק אד"ש נכנס וישב ונראה משונה מעיפות הרכב הי' של ריבקיין מרדכי וקרינסקי הנהג ונכנסו וכ"ק אד"ש קרא עוד אחד ותיכף נסע, והתחילו לרדוף אחרי הקאר והשמחה בלי גבול. וכ"ק אד"ש עשה עם יד קדשו בתוך הקאר ושרו חזק.

הריקודים עד אור הבוקר

כ"ק אד"ש נסע לביתו והריקודים נמשכו בתוך הרחוב וקהלת חסידים צהלה ושמחה ונמשכו זמן ואח"כ נכנסו ל770 ושם הי' שמח והשיכורים

אני לא ראיתי אלא סיפרו שכמה בחורים הלכו תיכף אחרי שכ"ק אד"ש נסע לביתו ושם כ"ק אד"ש נתן להם משקה ורקד ורקדו ושרו וכ"ק אד"ש עשה עם יד קדשו ולא נתן שידחפו וגם שמעתי שבשעת הדחיפות כ"ק אד"ש היי מבקש שלא ידחפו וגם לפי מה שאני שמעתי באזני שאמר לאחד.

זה אבל פורים זה פורים ובזכות ימי הפורים האלה נזכה לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בקרוב ממש ויגאלנו שנית בקרוב, מתוך בריאות בגו"ר והרחבה מידו המלאה כל טוב אמן. השעה לפני 1 וגמרתי לכתוב על יום א' ואמשיך ליום ב'.
* הי עוד איזה דבר אתמול בלילה

לזכות
החתן הת' ברוך שי'
והכלה מרת דור פנינה תחי'
רחמים

לרגל נישואיהם בשעטומ"צ
יום שלישי, כ"א אדר א' ה'תשע"ט
שיזכו לבנות בית בישראל, בנין עדי עד,
על יסודי התורה והמצוה,
כפי שהם מוארים במאור שבתורה,
זוהי תורת החסידות,
ולקבל פני משיח צדקנו - כ"ק אדמו"ר שליט"א
בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש
ולזכות הוריהם וזקניהם שיחיו

.

לזכות
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
מהרה יגלה אכ"י

"כל הנ"ל בהדגשה מיוחדת, כשרואים בשנים
האחרונות איך שנעשה ה"ויקהל" בפשטות
- קיבוץ גליות דבני" מכל העולם, שעולים
לאה"ק. והעליה היא באין ערוך להעליות שהיו
פעם בדורות שלפני זה [ולהעיר שרבותינו
נשיאנו לא היו באה"ק, ואפילו לא בביקור, וגם
נסיעת כ"ק מו"ח אדמו"ר היה מפני שנמנע ממנו
לבקר ב"קברי אבות" דראסטוב, וליובאוויטש
וכיו"ב]. ובמיוחד בעמדנו בשנה שהר"ת שלה
הי' תהא שנת נפלאות בכל מכל כל."

משיחת שבת פרשת ויהקל כ"ה אדר א' תשנ"ב

